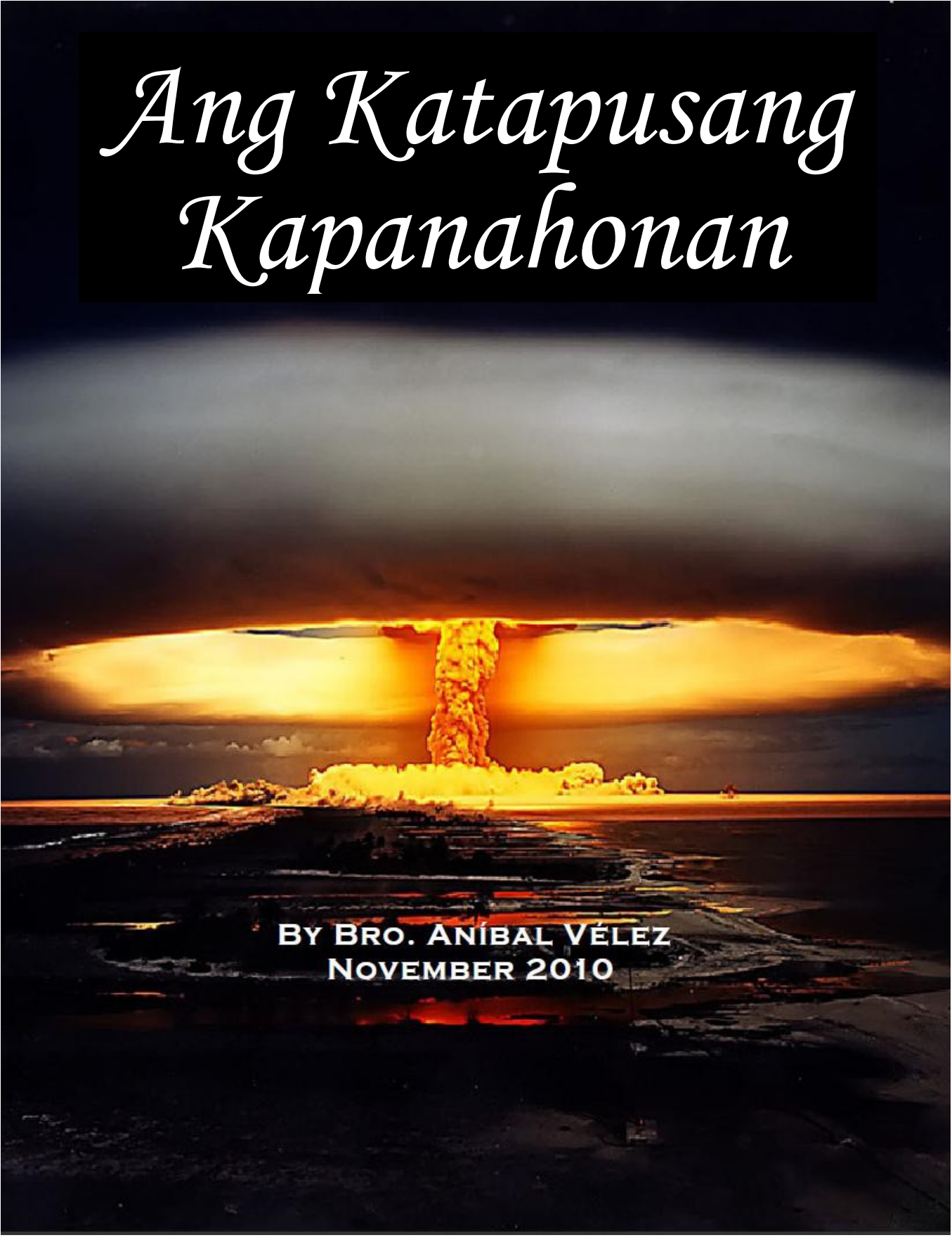


Ang Katapusang Kapanahonan



BY BRO. ANÍBAL VÉLEZ
NOVEMBER 2010

“Ang Katapusang Kapanahonan” maoy usa ka paglangkub nga gikuha sa magsusulat gikan sa iyang basahon diin aduna siyay katungod ingon nga tagsulat (copyrighted), ang tanang katungod niining maong basahon gikapinig, “Ang Pinadayag sa Sinilyohang Basahon” gihubad gikan sa Kinatsila, Hunyo 2009, karon padayon nang gihubad ngadto sa pinulongang Ingles. Kini nga sinulat mahimong gamiton alang sa pagpanudlo ug pagpaambit lamang. Walay bahin niini, lakip ang mga hulagway, nga pagagamiton alang sa tuyo sa pagpamaligya.

Ang Tabon: “Licorne” ni Pierre J. nga usa ka tiggamit sa Flickr
Gigamit ilalum sa usa ka Creative Commons Attribution-Noncommercial-Share Alike 2.0 nga
Lisensiya
(Ang hulagway gikuha sa Kasundaluhan sa Francia niadtong Julyo 3, 1970 didto sa French
Polynesia)

Ang mga komento o mga pangutana mahimong ihatod ni:

Aníbal Vélez
PO Box 3735
Carolina, PR 00984
or
E-mail: NvoPacto@live.com

Gipanghatag pinaagi sa:

www.ntchurchsource.com

MGA SULOD

<u>Mga Minugbong Sulat</u>	1
<u>Pasiuna</u>	1
<u>Nganong kining Pulonga alang man sa Iglesia?</u>	2
<u>Ang Tibuok Talan-awon sa Plano sa Dios</u>	3
<u>Daniel Kapitulo 9 – Ang Kapitoan ka Semana</u>	6
<u>Ang Ebanghelyo sumala ni Mateo (Kapitulo 24 ug 25)</u>	10
<u>Ang Basahon sa Pinadayag</u>	13
<u>Ang Anti-Kristo ug ang Mini nga Manalagna sa Basahon sa Pinadayag</u>	17
<u>Ang Dautang Babaye sa Basahon sa Pinadayag</u>	18
<u>Ang Katapusang Gubat</u>	20
<u>Ang Milenyo</u>	21
<u>Ang Bag-ong Kalibutan</u>	22
<u>Mga Panapos nga Pagdasig</u>	23
<u>Ang Pagsakgaw sa Iglesia</u>	23

TALAAN SA MGA HULAGWAY

<u>Hulagway 1 – Ang Mata sa Propeta</u>	25
<u>Hulagway 2 – Kapitoan ka Semana – Daniel 9:24-27</u>	25
<u>Hulagway 3 – Pagbahin sa mga Tuig sa Dakong Kasakitan</u>	26

Minugbong Sulat

Ang mga kasulatan nga gibasihan niining maong sinulat gikutlo gikan sa New King James nga Bibliya. Kon adunay sugyot, pulong o mga pulong nga ipasukip sulod sa gibasihan nga mga Kasulatan, isulat kini nga pinahandag sulod sa mga sal-ot o parenteses. Sa makadaghang higayon, ang mga gibasihang kasulatan tag-as ug wala na lang ilakip dinhi niini, busa ako magasugyot nga inyong pagabasahon ang tanang mga gihisgutan dinhing kinutlo gikan sa bibliya aron makab-ot ang labing dakong kaayohan.

Kini nga pagkutlo wala magalakip sa tanang mga hilisgutan sa “Ang Pinadayag sa Sinilyohang Basahon,” ni sa mga tinagsa-tagsang saysay nga mahikaplagan niini. Ang tibuok basahon Kinatsila, ug karon gihubad na ngadto sa pinulongang Ingles.

Maoy akong paglaum diha sa Ginoo nga kining hamubong sinulat mamahimong dakong panalangin sa matag usa nga magabasa niini, ug nga kamo mahimong bahin sa unsay ginabuhay sa Ginoo niining panahona diha sa lawas ni Kristo, ang iglesya, nga pagabantayan sa Dios gikan sa takna sa pagsulay nga magaabot sa tibuok kalibutan, sa pagsulay kanila nga nagapuyo sa yuta. Akong gipahinungod kini nga paglangkob nga “Ang Katapusang Kapanahonan” ngadto kanila nga nagahigugma sa Dios ug nagasugot sa Iyang pulong uban ang matinuurong kasingkasing. Amen.

Pasiuna

Ang Dakong Kasakitan maoy usa ka hataas nga panahon sa pag-antos nga pagasination sa tanang lumulupyong sa yuta sa kaulahiay nga kapanahonan. Sa miagi, daghang mga panghitabo ug mga malaglagong gubat nga nahitala sa kasaysayan sa tawo, sama sa Una ug Ikaduhang Kalibutanong Gubat, nga diin minilyon ka mga tawo ang nangamatay. Bisan tuod kon kining tanan nga mga panag-away naghatud ug kalisdanan, walay usa kanila nga arang ikatandi sa mga panghitabo nga gikatagna nga magasugod sa dili madugay. Si Jesus miingon, “Kay unya moabut ang dakong kasakitan nga ang ingon wala pa mahitabo sukad sa sinugdan sa kalibutan hangtud karon, ug dili na gayud mahitabo pa” (Mateo 24:21). Ang pulong sa Dios matuod ug tinuod sa pagpunting sa tino nga mga panghitabo nga magakahitabo, ug sa mga dapit nga madangatan niini sa tibuok kalibutan.

Aron makabaton ug dugang pagpanabot sa mga hilisgutan kabahin sa pinadayag, gikinahanglan ang pagpamalandong sa pipila ka mga butang nga adunay kalabutan sa katuyoan sa Dios alang sa katawhan sa Israel—sa nanglabay, karon, ug sa umaabot. Adunay mga pagpanagna nga may bug-os nga kalabotan sa nasud sa Israel, nga wala pa mamatuman. Daghang mga tawo ang naghunahuna nga ang Israel wala na mapunting sa panan-aw o sa katuyoan sa Dios, apan dili kini mao; ang Dios wala pa matapos sa Iyang pagtagad nianang Iyang piniling katawhan. Maoy akong tuyo ang pagpaambit niining mga bahandi nga anaa kang Jesu-Kristo nga gikapadayag pinaagi sa Espiritu Santo ug gikapahibalo ngadto kanila nga miduol sa Dios, ug miila sa Iyang pulong ug sa pinadayag sa walay katapusang katuyoan sa Dios alang sa katawhan.

Ang Kasulatan nagasulti kanato diha sa Mga Taga-Roma 16:25-27 nga sukad sa karaang kapanahonan ang mga propeta (mga tawong gipili sa Dios sa pagmantala sa Iyang pulong) nagasulti sa pulong sa Dios diha “sa mga tinago.” Wala sila makasabot sa daghang mga butang nga ilang gikasulti. Tingali moingon kita nga sila nakakita pinaagi “sa matang mapanagnaon,” nga

bisan makakita sila sa mga butang umalabot, dili nila makaplagaan ang kahulogan niini. Sa Daniel 12:4 nagaingon, “Apan ikaw, Oh Daniel, himoang tinago ang mga pulong, ug takpi ang basahon, bisan pa hangtud sa panahon sa katapusan.” Unya diha sa Daniel 12:8-9 usab nagaingon, “Ug ako nakadungog, apan ako wala makasabut: unya ako miingon: Oh Ginoo ko, unsa ba ang katapusan niining mga butanga? Ug siya miingon: Padayon sa imong panaw, Daniel, kay ang mga pulong himoong tinago ug tinakpan hangtud sa panahon sa katapusan.”

Apan himaya ngadto sa Dios nga nagpadala kang Jesu-Kristo aron mohatag kanato sa pagpanabot! Alleluia, Kaniya ang himaya ug dungog hangtud sa kahangturan! Ang Dios wala magabiya kanato nga mga ilo ug nakulangan sa pagpanabot, Iyang gipadala ang Iyang Espiritu nga, uban sa daghan pang laing mga butang, makatudlo ug makamando kanato ngadto sa mga malunhaw nga mga sibsibanan ug mga tubig sa kapahulayan. Ang panahon sa katapusan ania na, ang panahon sa pag-abli sa basahon nga gisugo kang Daniel sa pagtak-op; tungod niini, ang Dios nagabangon ug laing propeta, ang apostol nga si Juan. Kining tawhana mao ang gipili sa Dios sa pag-abli sa basahon nga gitak-op ug giselyohan ni Propeta Daniel. Diha sa Pinadayag 22:10 kini ginaingon, “Ug siya miingon kanako, 'Ayaw na lamang pagtimrihi ang mga pulong sa profesiya niining basahona, kay ang panahon haduol na.’”

Nganong Kini nga Pulong Alang man sa Iglesya?

Ang Dios nagapadayag sa Iyang katuyoan ug kabubot-on ngadto kanila nga adunay katakus sa pagsugot ug pagsinati nianang mga kadato sa Iyang himaya. Ang yano nga kahibalo sa mga kamatuoran ug mga kasinatian sa uban wala magahimo kanato nga umalambit sa Iyang mga saad. Ang “kasugoan sa makabuhi nga Espiritu diha kang Kristo Jesus” kinahanglang masinati natong tanan diha sa tinagsa-tagsa nga paagi. Ang matag usa kanato kinahanglang makaila sa Ginoo ug kinahanglang makabaton sa katakus sa pagkinabuhi ug pagsinati Kaniya diha sa usa ka matuod ug mapadayanon nga paagi. Gipanag-iya kita sa Ginoo ug dinhi niini nga paagi kita kinahanglan magalakaw, magapadayag sa Iyang tinuod nga dagway dinhi niini nga kalibutan. “Siya nga magaingon nga siya anaa Kaniya kinahanglan magakinabuhi sama sa Iyang pagkinabuhi” (1 John 2:6). Busa, sa diha nga ang Dios nagapadayag sa Iyang tuyo ug kabubut-on, Iya kining gibuhay aron kita makasugot Kaniya diha sa pagtoo nga Iya sa Dios.

Nganong kini nga pulong sa katapusang kapanahonan alang man sa iglesya, kon siya dili man moagi latas sa Dakong Kasakitan? Ang Dios nagpili sa iglesya alang sa usa ka dakong katuyoan o tawag: aron isangyaw ang maayong balita ug sa pagdala ug pagpanabot sa Iyang katuyoan ug kabubot-on ngadto sa tanang katawhan. Sa Mga Taga-Efeso 3:9-11 nagaingon, “ug sa pagpahayag ngadto sa tanang tawo kon unsa ang laraw sa tinago nga sulod sa mga katuigan gililong sa Dios nga mao ang nagbuhat sa tanang mga butang pinaagi kang Jesu-Kristo; aron nga pinaagi sa iglesya ang nagkaraiyang kinaadman sa Dios ikapahibalo karon ngadto sa mga punoan ug mga kagamhanan diha sa mga langitnong dapit, sumala sa walay katapusang tuyo nga iyang natuman diha kang Kristo Jesus nga atong Ginoo.” Busa, ang iglesya mao ang gikinahanglan nga makabaton sa hingpit nga pagpanabot sa tanang mga panghitabo nga umalabot, aron nga makapanudlo ug makamantala kanila diha sa usa ka husto ug tin-aw nga paagi. Siya, nga nagahigugma sa Dios ug nagalakaw diha sa Iyang kabubot-on, makasabot ug makahibalo sa mga tinago sa Dios, sanglit masabtan man sila, dili pinaagi sa tawhanong salabutan o katakus, kondili sa pagpadayag sa Dios pinaagi sa Espiritu Santo. Si Jesus miingon, “Kon tuyoon ni bisan kinsa

ang pagbuhat sa kabubut-on sa Dios, nan, iyang mahibaloan kon ang akong gitudlo gikan ba sa Dios o nagsulti ba lamang ako sa kinaugalingon kong pagbulot-an” (Juan 7:17).

Ang basahon sa Pinadayag gisulat alang sa iglesya; “Si Juan nganha sa pito ka iglesya nga anaa sa lalawigan sa Asia: Ang grasya maanaa kaninyo ug ang kalinaw gikan Kaniya nga mao karon ug kaniadto ug ang umalabot...” “Ang makita mo isulat sa usa ka basahon ug ipadala kini ngadto sa pito ka iglesya nga anaa sa Asia...” “Ang adunay igdulongog, kinahanglan magapatalinghug sa sulti sa Espiritu ngadto sa mga iglesya” (Pinadayag 1:4, 11, 2:7). Busa, ang tanang bahin sa iglesya adunay kaakuhan sa pagsabot ug pagtuman niini nga pulong sa Dios. “Bulahan ang tawo nga magabasa ug ang mga magapatalinghug sa mga pulong niini nga profesiya, magatuman sa nahisulat niini; kay ang panahon haduol na.” “Ug siya miingon kanako, “Kining mga pulonga kasaligan ug matuod.” Ug ang Ginoo, ang Dios sa mga balaan nga mga Propeta mipadala sa iyang manolunda aron ikapakita ngadto sa iyang mga ulipon ang mga butang nga magakahitabo sa dili madugay. “Tan-awa, moabut ako sa dili madugay! Bulahan siya nga magatipig sa mga pulong sa profesiya niini nga basahon” (Pinadayag 1:3, 22:6-7).

Dugang pa niini, diha sa katapusang duha ka mga kapitulo sa Pinadayag atong makaplagan ang usa sa pinakakahibulongan ug pinakamahimayaong mga hulagway sa katapusang tuyo sa Dios, ang hingpit nga pagka-usa (kasal) sa Ginoong Jesus uban sa Iyang pangasaw-onon, ang iglesya. Uban niini nga katapusang panghitabo, ginatuman sa Dios ang Iyang tumong alang sa katawhan sumala sa Iyang gisulti diha sa Mga Taga-Efeso 1:9-12, “iyang gipabihalo kanato ang tinago mahitungod sa iyang kabubut-on, sumala sa iyang maayong tuyo nga gilaraw niya diha sa Iyang kaugalingon, nga inig-abut sa tukma nga panahon Iyang mahiusa pagtigum ang tanang mga butang diha kang Kristo, mga butang diha sa langit ug mga butang dinhi sa yuta—diha Kaniya. Diha usab Kaniya kita nakabaton ug panulondon, ingon nga gibut-an na kitang daan sumala sa katuyoan Niya nga nagpalihok sa tanang mga butang sumala sa laraw sa Iyang kabubut-on, aron kitang mga unang nanagpanoo kang Kristo magakinabuhi alang sa pagdayeg sa Iyang himaya.” Unsa ka kadako ug pagkakahibulongan sa plano sa Dios alang kanato! Amen.

Ang Tibuok nga Talan-awon sa Plano sa Dios

Unsa man ang nakita sa mga karaang propeta, ug unsa man ang wala nila makita? Sa wala pa si Kristo, ang Dios naggahin ug mga ulipon ug mga propeta, aron mamahimong mga sulo o iwag nga magadan-ag sa dalan sa katawhan. Adunay bahin sa plano sa Dios alang sa umalabot nga kaliwatan nga gikapadayag pinaagi kanila. Ang pinadayag sa Dios ngadto sa karaang katawhan sa wala pa si Kristo maoy usa ka “landong lamang sa mga butang umalabut” (Mga Taga-Colosas 2:17). Wala sila makakita sa tanang mga panghitabo, ilabi na niadtong kalabut sa iglesya sa Ginoo. “Ang mga propeta nga nagtagna mahitungod sa grasya nga igahatag kaninyo,-- kini sila nangita ug nagpakisusi mahitungod niining maong kaluwasan; ilang gisusi kinsang tawhana o unsang panahona ang gipasabut sa Espiritu ni Kristo nga diha kanila sa ilang pagtagna sa mga pag-antus ni Kristo ug sa himaya nga modason niini. Ug kanila gipadayag nga dili sa ilang kaugalingon kondili kaninyo nanag-alagad sila diha sa mga butang nga karon gikapahibalo na kaninyo pinaagi sa mga tawo nga nagawali sa Maayong Balita pinaagi sa Espiritu Santo nga pinadala gikan sa langit, mga butang nga niini ang mga manulonda nangandoy sa pagsud-ong” (1 Pedro 1:10-12). Aron mahatag ang pinakatin-aw nga pagpadayag sa unsay atong ginasulti, atong pamalandongan ang laraw o diyagrama sa Hulagway 1 – Ang Mapanagnaong Mata.

Dinhi niining diyagrama ang matag kinatumyan nga bahin nagatimaan sa usa ka mahinungdanong panghitabo nga nakaapekto o makaapekto sa yuta ug sa mga lumulupyo niini. Ang karaang mga propeta nakakita sa mga hataas nga bahin nga gipakita dinhi niini nga laraw, apan wala sila makakita sa unsay atong ginatawag ug “walog”, ug ang hamubo nga dapit nga nagatimaan sa pagsakgaw (paglalin) sa iglesya. Atong hisgutan ang pipila ka mga panig-ingnan sa mga panghitabo nga nakita sa karaang mga propeta, nga gihulagway sa mga kinatumyang bahin sa diyagrama diha sa Hulagway 1.

- Ang dakung lunop, nga gitagna ni Noe, maoy usa ka panagna nga pagatumanon sa panahon ni Propeta Noe.
- Ang mga propeta nakakita sa pagkatawo ni Kristo, sa Iyang mga pag-antus ug kamatayon, sa Iyang pagkabanhaw ug sa pag-abot sa Espiritu Santo. Ang Daang Tugon nagahisgot ug daghang mga kasulatan nga adunay kalabutan sa pagkatawo sa Ginoong Jesus (Isaias 7:14, 9:6-7, Miqueas 5:2), Iyang pag-antus ug pagkamatay (Isaias 53:1-12, Numero 9:12, Salmo 34:20), Iyang pagkabanhaw (Salmo 16:10) ug ang pagbubo sa Espiritu Santo (Joel 2:28-29).
- Sa tuig 70 A.D. (Anno Domini o Tuig sa Ginoo), ang panagna sa Daniel 9:26 natuman sa hingpit, sa diha nga ang Romanhong gingharian milaglag sa siyudad sa Jerusalem ug sa templo. Kini nga panghitabo mahinungdanon kaayo, sanglit mao man kini ang katapusang panghitabo nga mahitabo sa dili pa moabot ang paghukom, ang Dakong Kasakitan, ibabaw sa Israel ug sa tanang ubang mga kanasuran.
- Laing panghitabo nga nakita sa mga propeta mao ang Dakong Kasakitan. Sulod sa gibanabanang katapusang tulo ug tunga ka mga tuig, panahon sa hugna sa pito ka tuig, ang tibuok yuta ug mga lumulupyo niini makasinati ug mga panghitabo nga wala pa makita sukad sauna (Jeremias 30:7, Daniel 7:19-25, 9:24-27, 12:1, Zacarias 14:1-2).
- Ang panghitabo nga magatapos sa Dakong Kasakitan mao ang ikaduhang makita nga pag-abot ni Kristo nganhi sa yuta. Kini nga panghitabo nakita usab sa mata sa propeta (Zacarias 12:10-14, 14:3-4, Mateo 24:30, Daniel 7:13-14, 26-27). Alang sa katawhang mga Judeo, mahisama kini sa unang pag-abot ni Kristo, sanglit wala man sila motuo ni Jesus nga Mesias, sa diha nga Siya mianhi sa unang higayon.
- Ang milenyo maoy usa ka laing panghitabo nga gitagna sa karaang mga propeta (Zacarias 14:16-19, Miqueas 4:1-4). Kini nagalangkob ug panahon nga usa ka libo ka tuig, nga moabot human sa Dakong Kasakitan.
- Ang katapusang duha ka mga panghitabo nga nakit-an sa karaang mga profeta mao ang katapusang paghukom ug ang pagbuhat sa bag-ong langit ug bag-ong yuta, sa laing mga pulong, usa ka bag-ong kalibutan (Isaias 65:17-25, 66:22), nga pagatukoron tapos sa Milenyo.

Ang Dios adunay katuyoan sa matag-usa ka panghitabo nga gitagna sa karaang mga propeta. Mahinungdanon kaayo ang pagpakasabot sa dapit nga nahimutangan sa nasud sa Israel ug sa

iglesya diha sa plano sa Dios. Ang katumanan sa mga saad sa Dios alang sa Israel dili susama sa unsay alang sa iglesya; mao kini ang hinungdan nganong ang karaang mga propeta nakakita lamang sa mga panghitabo sa umalabot diha sa usa ka may kinutuban o limitadong paagi.

Sumala sa imong makita diha sa Hulagway 1 – Ang Mata sa Propeta, ang karaang propeta wala makakita sa unsay gilarawan sa “walog,” ang iglesya, ni sa kinatumyan sa pagsakgaw sa iglesya. Kini nga walog naghulagway sa panahon taliwala sa pag-abot sa Espiritu Santo ug sa pagsugod sa Dakong Kasakitan. Ang propeta sa karaan walay kahibalo kon unsa gayud ang iglesya, sumala sa tinagong katuyoan sa Dios. Makita niya ang tanang may kalabutan sa iyang nasud nga Israel, bisan sa kakulang sa pagpanabot; apan dili niya makita ang mahitungod sa bag-ong pakigsaad diha kang Kristo Jesus, nga mao ang iglesya ingon nga puloy-anan sa Espiritu Santo. Ang Mga Taga-Efeso 3:5-6 nagasulti mahitungod sa tinago, “nga sa kanhing kapanahonan wala gikapahibalo ngadto sa mga anak sa mga tawo, maingon sa pagpadayag niini pinaagi sa Espiritu ngadto sa Iyang balaang mga apostoles ug mga propeta: nga ang mga Gentil mamahimong isigkamanunod, bahin sa mao rang lawas, ug umalambit sa Iyang saad diha kang Kristo pinaagi sa maayong balita.” Ang Mga Taga-Colosas 1:26-27 nagasulti sa “tinago nga nalilong gikan sa mga kapanahonan ug gikan sa mga kaliwatan, apan karon gikapadayag ngadto sa Iyang mga balaan. Ngadto kanila nga gibut-an sa Dios ang pagpahibalo kon unsa ang kadato sa himaya niini nga tinago taliwala sa mga Gentil: nga mao si Kristo diha kaninyo, ang paglaum sa himaya.” Ang iglesya, ingon nga lawas ni Kristo ug puloy-anan sa Espiritu Santo, nalilong alang sa mga katigulangan sa panahon nga wala pa si Kristo, hangtud sa pag-abot sa mga tinunan ug mga apostoles ni Jesus. Gikan sa Adlaw sa Pentecostes, ang katuyoan sa Dios kalabot sa laraw sa Iyang iglesya gikahatag na ngadto kanila nga nagahigugma sa Ginoo ug nagakinabuhi diha sa pagkamasinugtanon sa Iyang Pulong. Ang iglesya nagapaabot sa **Iyang Ginoo** ug **Bana**; sa laing bahin, ang Israel nagapaabot sa **Mesias** ug **Hari**.

Busa, sumala sa karaang mata sa propeta, ang sunod nga panghitabo nga pagatumanon alang sa Israel mao ang Dakong Kasakitan (tan-awa ang Hulagway 1). Adunay daghang mga kasulatan nga nagpakita sa tin-aw kon giunsa paglaktaw gikan sa kamatayon ni Jesus ngadto sa mga panghitabo sa Dakong Kasakitan, sa walay pag-agi sa panahon sa iglesya, tungod kay ang katawhan sa wala pa si Kristo wala makakita sa iglesya. Pananglitan, ang Joel 2:28-32 nagahisgot ug tulo ka mga panghitabo nga sumala sa mata sa propeta mahitabo sa sunodsunod nga paagi:

Ang pagbubo sa Espiritu Santo (Joel 2:28-29)

“Ug mahitabo pagkatapos niini nga Akong igabubo ang Akong Espiritu nganha sa tanang unod; ang inyong mga anak nga lalaki ug ang inyong mga anak nga babaye magapropesiya, ang inyong mga tigulang nga lalaki magadamgo ug mga damgo, ang inyong mga batan-ong lalaki magapakakita

ug mga panan-awon. Ug usab diha sa Akong mga sulogoong lalaki ug nganha sa Akong mga sulogoong babaye Akong igabubo ang Akong Espiritu niadtong mga adlaw.” (Tan-awa usab ang Mga Buhat 2:1-20)

Mga panghitabo sa Dakong Kasakitan (Joel 2:30-31)

“Ug Akong igapakita ang mga katingalahan diha sa kalangitan ug diha sa yuta: dugo ug kalayo ug mga haliging aso. Ang adlaw mamahimong kangitngit, ug ang bulan mahimong dugo, sa dili

pa moabot ang dako ug makalilisang nga adlaw sa Ginoo.” (Tan-awa usab ang Mateo 24:29, Pinadayag 6:12)

Mga panghitabo sa Milenyo (Joel 2:32)

“Ug mahitabo nga si bisan kinsa nga magatawag sa ngalan sa Ginoo pagaluwason. Kay diha sa Bukid sa Sion ug diha sa Jerusalem maanaay pagpahigawas, sumala sa giingon sa Ginoo, sa mga salin kinsa gipanagtawag sa Ginoo.” (Tan-awa usab ang Ezequiel 37:21- 25, Zacarias 14:1-11)

Unsa man ang nahitabo taliwala sa pagbubo sa Espiritu Santo (bs. 2:28-29) ug sa mga panghitabo sa Dakong Kasakitan (bs. 2:30-31)? Diha niini nga hugna sa panahon mibarog ang iglesya, nga wala makita sa karaang propeta; mao kini ang hinungdan kon ngano nga “gilaktawan” sa mga propeta kana nga hugna sa panahon. Adunay laing mga kasulatan (mga panagna) nga nagapakita niining mao ra usab nga mensahe (Daniel 9:26-27, Lucas 23:27-31, ubp.).

Paglangkob:

Israel: mao ang katawhan sa Dios nga Iyang pagabantayan. Ang Dios nagasaad ug usa ka yuta gikan sa suba sa Ehipto ngadto sa Suba sa Euprates (Genesis 15:18). Mao kini ang mamahimong Gingharian ni Kristo (milenyo) ibabaw niini nga yuta.

Ang iglesya: mao ang pangasaw-onon sa Anak sa Dios, nga si Jesus, ug isigka-manununod uban Kaniya diha sa Gingharian sa Amahan. Ang Dios nagasaad sa Bag-ong Jerusalem, ang puloy-anan sa Dios Amahan, nga pagatukoron diha sa bag-ong Yuta (Pinadayag 21-22). Ang iglesya dili mao ang espirituhanon nga Israel.

Daniel Kapitulo 9 – Ang Kapitoan Ka Semana

Sumala sa gikahisgutan na, ang karaang mga propeta nakakita sa Dakong Kasakitan ingon nga usa ka panghitabo nga **monunot diha-diha dayon** pagkahuman sa pagkalaglag sa siyudad ug sa templo (ang sanktuwaryo o balaang puloy-anan). Sa laing pagkasulti, daw sa mihunong ang “orasan sa panagna” (prophetic clock) pagkatapos sa pagkalaglag sa templo sa Jerusalem. Unsa man ang tinuod nga dapit sa Israel atubangan sa Dios, ug unsa ang katuyoan sa Dios nga pagatumanon sa dili madugay nganha niini nga nasud? Ang Mga Taga-Roma 11:11-32 nagahulagway kon giunsa “nga ang katig-a (pagkabuta) anha sa usa ka bahin sa Israel hangtud sa panahon nga mahisulod na ang hingpit gidaghanon sa mga Gentil, ug unya pagaluwason ang tibuok Israel.” Kini nga kasulatan nagapakita kon giunsa sa Dios “paghunong” diha sa Iyang nasudnon nga pagtagad (o pagdumala) sa Israel aron *Siya* makatagad (o makapanginlabot) sa mga Gentil, sa ingon nga paagi nagapatungha sa iglesya. Unya, sa katapusang kapanahonan, sa diha nga ang iglesya masakgaw na gikan niini nga kalibutan, ang Dios mobalik sa Iyang pagtagad (o pagpakiglabot) sa Israel aron pagatumanon ang Iyang saad nga “pagaluwason ang tibuok Israel” (bisan tuod kon atong makita nga ang mahisalin lamang ang pagaluwason). Kini nga buhat sa Dios pagatumanon sulod sa panahon ug sa katapusan sa Dakong Kasakitan, nga magahatud kanila ngadto sa panalangin sa gingharian sa milenyo, sa hain si Jesus, ang anak ni David, magahari sulod sa usa ka libo ka tuig ingon nga ang Hari.

Ang Daniel 9:20-27 nagahisgot mahitungod sa panahon nga gipili sa Dios nga magatuman sa Iyang katuyoan uban sa katawhan sa Israel, dili sa iglesya. Ang Hulagway 2 nagapakita sa mga

panghitabo nga

adunay kalabutan sa 70 ka semana nga panagna. Kini nga hugna sa panahon nga 70 ka semana nagasugod sa panahon ni haring Artajerjes, hari sa Persia. Ang kasulatan sa Daniel 9:24 puno sa mga detalye, mao nga ato kini tan-awon sa mosunod nga paagi:

1. Kapitoan ka semana maoy tagal

Ang Dios nagapabarug ug usa ka piho nga panahon sa pagtuman niini nga propesiya. Kini nagapasabot nga ang tanang butang nga gihisgutan diha niini nga propesiya (o panagna) adunay gidugayon nga 70 ka semana (490 ka tuig, sumala sa makita nato sa unya).

2. Ibabaw sa imong katawohan ug sa imong balaang siyudad

Ang propesiya gitumong ngadto “sa imong katawhan” (Israel) ug ngadto “sa imong balaang siyudad” (Jerusalem), nga wala magalakip sa iglesya. Usab diha sa Daniel 10:14 nagaingon, “Karon ania Ako aron pasabton ka kon unsay mahitabo sa **imong katawhan** sa kaulahian nga mga adlaw, kay ang panan-awon alang pa sa daghang mga adlaw.”

3. Sa paghuman sa kalapasan, ug sa pagtapus sa mga sala, ug sa paghimo sa pagpasig-uli (pagbayad) alang sa kasal-anan.

Kita nasayud nga ang Israel misalikway kang Kristo, ug sukad niadtong panahona, ang maong nasud nagakinabuhi diha sa sala, maingon sa ubang nasud. Apan sa pikas nga bahin, tinuod usab nga ang Dios wala mobiya sa Israel, bisan tuod kon siya nakasala. Ang salin pagaluwason. “Ania karon, tigumon ko sila gikan sa mga yuta diin ko sila aboga tungod sa akong kasuko, ug sa akong kaligutgut, ug sa dakung kapungot; ug dad-on ko sila pag-usab nganhi niining dapita, ug papuy-on ko sila sa kasigurohan: Ug sila mahimong akong katawohan, ug ako mahimong ilang Dios: Ug hatagan ko sila ug usa ka kasingkasing, ug usa ka alagianan, aron sila mangahadlok kanako sa walay katapusan, alang sa ilang kaayohan, ug sa ilang mga anak nga mosunod kanila: Ug buhaton ko ang walay-katapusang tugon uban kanila, nga ako dili motalikod sa pagsunod kanila, sa pagbuhat ug kaayohan kanila; ug ibutang ko ang akong kahadlok sulod sa ilang mga kasingkasing, aron sila dili mobiya kanako. Oo, ako magmalipayon tungod kanila sa pagbuhat kanila ug kaayohan, ug itanum ko sila niining yutaa sa pagkatinuod uban ang bug-os ko nga kasingkasing ug ang bug-os ko nga kalag. Kay mao kini ang giingon ni Jehova: Ingon nga ako maoy nagdala niining tanan nga dagkung kadaut sa ibabaw niining katawohan, busa dad-on ko sa ibabaw nila ang tanang maayo nga gisaad ko kanila” (Jeremias 32:37-42). “Kay ang Israel wala biyai (*wala mahimong balo*), ni ang Juda, sa iyang Dios, wala biyai ni Jehova sa mga panon; bisan ang ilang yuta napuno sa sala batok sa Balaan sa Israel” (Jeremias 51:5).

4. Sa pagpasulod sa walay-katapusang pagkamatarung

Mao kini ang saad alang sa Israel: Tungod kang Sion ako dili mohilum, ug tungod sa Jerusalem ako dili mopahulay, hangtud nga ang iyang pagkamatarung mogula ingon sa dan-ag, ug ang iyang kaluwasan ingon sa usa ka lamparahan nga nagasiga. Ug ang mga nasud makakita sa imong pagkamatarung, ug ang tanang mga hari makakita sa imong himaya; ug ikaw pagatawgon sa usa ka ngalan nga bag-o, nga igangalan sa baba ni Jehova. Ikaw usab

mamahimong usa ka purongpurong sa kaanyag sa kamot ni Jehova, ug usa ka harianong purongpurong sa kamot sa imong Dios. Dili na gayud ikaw pagatawgon nga Biniyaan; ni ang imong yuta pagatawgon pa nga Kamingawan: apan ikaw pagatawgon nga Hephzibah (*ang akong kalipay anaa kaniya*), ug ang imong yuta pagatawgon nga Beulah (*pangasaw-onon*); kay si Jehova nahimuot kanimo, ug ang imong yuta pagaminyoon” (Isaias 62:1-4). Usab diha sa Isaias 1:26-27 nagaingon, “Ug igauli ko ang imong mga maghuhukom sama sa una, ug ang imong mga magtatambag ingon sa sinugdan: sa tapus niana ikaw pagatawgon, Ang ciudad sa pagkamatarung, usa ka lungsod nga matinumanon. Ang Sion pagatubson uban sa justicia, ug ang iyang mga kinabig uban sa pagkamatarung.”

5. Sa pagmatuod sa panan-awon ug sa panagna

Kini nagapasabot sa pagtuman sa panan-awon ug sa propesiya. Ang Dios matinumanon ug Iya kining pagabuhaton.

6. Sa pagdihog sa labing balaan sa mga balaan

Kini mao ang adlaw diin ang Ginoong Jesus moabot aron sa paghari diha sa Iyang gingharian sa usa ka libo ka tuig. Ang nahabilin sa Israel ug ang mga linuwas nga katawhan sa ubang kanasuran magasimba sa Ginoo ug magapasidungog Kaniya ingon nga Hari ug Mesias. “Ug mahitabo nga ang tanang manghabilin sa tanang mga nasud nga mianha batok sa Jerusalem, moanha sa tagsatagsa ka tuig sa pagsimba sa Hari, si Jehova sa mga panon, ug sa pagsaulog sa fiesta sa mga tabernaculo” (Zacarias 14:16).

Sumala sa atong gikasulti sa unahan, kini nga propesiya pagatumanon sa walay paghisgot sa iglesya, nga mao kini, gikan sa pagkalaglag sa siyudad ug sa templo, hangtud sa panahon sa pagsugod sa Dakong Kasakitan. Kini nga panahon sa iglesya gikatagoan ngadto sa katawhan sa Israel nga nangabuhi sa wala pa ang panahon ni Kristo.

Diha sa Daniel 9:25-27 nagaingon, “Busa hibalo i ug sabta, nga sa paggula sa sugo sa pagpahauli ug sa pagtukod sa Jerusalem alang sa Mesias, ang Principe, mapito ka semana, ug kanuman ug duha ka semana: tukoron kini pag-usab, uban ang dalan ug ang kuta, bisan sa masamok nga mga panahon. Ug sa tapus ang kan-uman ug duha ka semana, ang Mesias pagapatyon, ug siya walay bisan unsa; ug ang katawohan sa laing principe nga moanha, maoy moguba sa ciudad ug sa balaang puloy-anan; ug ang katapusan niana mahiuban sa baha, ug bisan hangtud sa katapusan may gubat; ang mga pagkalumpag gitagal nga daan. Ug siya magapamatuod sa lig-on nga tugon uban sa daghan sulod sa usa ka semana; ug sa tunga-tunga sa semana iyang pahunongon ang paghalad ug ang halad-nga-kalan-on; ug ibabaw sa pako sa mga dulumtanan moanhi ang magalumpag; ug bisan hangtud sa pagtibawas, ug kana sanglit natagal na, ang kaligutgut igabubo sa ibabaw sa linumpag.”

Magsugod kita sa kahulogan sa 70 ka semana. Diha sa Genesis 29:27-28 ang Kasulatan nagapakita sa kalabutan sa matag usa: “Tumanon mo ang **semana** niining usa, ug igahatag namo kanimo usab ang usa tungod sa imong pag-alagad kanako ug **pito pa ka tuig**. Ug gibuhay ni Jacob sa ingon niini, ug gituman ang iyang **semana**; ...” Diha sa Ezekiel 4:4-6 adunay lain nga panig-ingnan, “...**kap-atan ka adlaw, ang tagsatagsa ka adlaw alang sa usa ka tuig**, ako nagtudlo niana kanimo.” Mao nga, 70 ka semana = 490 ka adlaw = 490 ka tuig.

Ang propesiya nagaingon nga ang sinugdanan niini mao “nga sa paggula sa sugo sa

pagpahauli ug sa pagtukod sa Jerusalem, ang mga dalan pagatukuron pag-usab, ug ang kuta, bisan diha sa masamok nga kapanahunan.” Kini nahitabo sa ikakaluhaan ka tuig ni Artajerjes nga hari (dapit sa 445 B.C.), sa dihang adunay sugo sa pagtukod pag-usab sa siyudad, uban ang mga kuta ug ang mga pultahan niini (Nehemiah 1:3, 2:1-8). Pinaagi niini atong masabot nga ang pag-ihap sa 70 ka semana (490 ka tuig) nagsugod sa tuig 445 B.C. (tan-awa ang Hulagway 1 & 2).

Sumala sa propesiya ni Daniel, gikan sa sugo sa pagpahiuli ug pagtukod sa Jerusalem, hangtud sa pagkamatay sa Mesias, maanaay 69 ka semana (483 ka tuig). Ang propeta nga si Daniel nagabahin niining 69 ka semana ngadto sa duha ka bahin: pito ka semana (49 ka tuig) nga milungtad sa pagpahiuli sa Jerusalem, ug dugang 62 ka semana (434 ka tuig) gikan sa pagpahiuli ngadto sa kamatayon sa Mesias (“Ug sa tapus sa kan-uman ug duha ka semana, ang Mesias pagapatyon.”) Kita nahibalo sumala sa kasaysayan nga kining tanang mga panghitabo nangatuman na.

Si Daniel nanagna nga “ang katawhan sa prinsipie nga moabot magalaglag sa siyudad ug sa balaang puloy-anan” (Daniel 9:26), nga magakahitabo tapos sa pagkamatay sa Mesias. Dinhi wala gisulti nga ang *prinsipie* moabot aron sa paglaglag, kondili nga ang *katawhan* sa prinsipie nga moabot (sa umalabot) nga panahon mao'y magalaglag sa siyudad ug sa balaang puloy-anan. Kini nga *katawhan* mao ang Romanhong Gingharian, nga naghari sa Judea sa panahon ni Jesus. Sumala sa ato nang gikasulti, diha sa tuig 70 A.D. kini nga propesiya natuman sa hingpit, sa diha nga ang Romanhong Gingharian naglaglag sa siyudad sa Jerusalem ug sa templo. Kini nga panghitabo adunay dakong kamahinungdanon, sanglit mao man kini ang katapusang panghitabo nga mahitabo sa dili pa ang pag-abot sa paghukom, sa Dakong Kasakitan, ibabaw sa Israel ug sa tanang kanasuran. Si Jesus usab nagtagna niini nga panghitabo sa pagkalaglag; tan-awa ang mga kasulatan nga naghisingot niini: Mateo 23:37-38, 24:1-2 ug Lukas 19:43-44.

Ang propesiya nagahisingot sa “prinsipie nga moabot,” ug siya wala pa mianhi. Ang Antikristo mao kini nga prinsipie, nga magahari sa tibuok yuta sa panahon sa Dakong Kasakitan. Iyang pagagamiton ang katawhan nga adunay mga kaliwat nga Romanhon, nga mao ang European Union (EU), ingon nga iyang pinakamaayo nga kadapig.

Ang katapusang bahin sa propesiya nga pagatumanon mao ang bersikulo 9:27, “ Ug siya magapamatuod sa lig-on nga tugon uban sa daghan sulod sa **usa ka semana** (*pito ka tuig*); ug sa **tunga-tunga sa semana** (*tulo ka tuig ug tunga*) iyang pahunongon ang paghalad ug ang halad-nga-kalan-on; ug ibabaw sa pako sa mga dulumtanan moanhi ang magalumpag; ug bisan hangtud sa pagtibawas, ug kana sanglit natagal na, ang kaligutgut igabubo sa ibabaw sa linumpag.” Mao kini ang katapusang semana o katapusang pito ka tuig sa propesiya, nga mitakdo sa pito ka tuig sa Dakong Kasakitan. Ang Hulagway 3 – Pagkabahin sa Mga Tuig sa Dakong Kasakitan nagapakita sa managlahi nga mga panahon ilalum sa pito ka tuig sa Dakong Kasakitan, ug ang mga panghitabo nga magatungha.

Ang “prinsipie nga moabot”, nga mao ang Antikristo, maoy usa ka maalamon nga tawo nga moabot ingon sa usa ka bantugang pangulo, nga maoy bahin sa iyang unang malinlangong paagi. Sa sinugdanan, dili siya moabot sa dayag ingon nga “mesias”, kondili usa ka madanihon kaayo nga pangulo sa tibuok kalibutan. Siya magadawat nianang pinasahi nga katakus ug gahum gikan sa yawa, sumala sa gikasulti diha sa Daniel 8:23-25, “Ug sa ulahing panahon sa ilang gingharian, sa diha nga ang mga malapason managbuhat sa hingpit nga kadautan, ang usa ka hari sa makalilisang nga tinan-awan, ug nga makasabut sa mga salabuton nga pulong, motindog. Ug ang iyang kagahum mahimong malig-on, **apan dili sa iyang kaugalingong kagahum**; ug siya molumpag sa dakung kahibulongan, ug mouswag ug magbuhat sa iyang kahimut-an, ug iyang lumpagon ang mga makusganon ug ang balaan nga katawhan. Ug gumikan sa iyang paagi iyang pauswagon ang mga paglimbong diha sa iyang kamot; ug siya magpakadaku sa iyang kaugalingon sulod sa iyang

kasingkasing...” Usab diha sa Pinadayag 13:2 nagaingon, “Karon ang mapintas nga mananap (*Antikristo*) nga akong nakita ... Ang dragon (*Satanas*) naghatag kaniya sa gahum, sa iyang trono, ug sa dakung pagbulot-an.” Ang Antikristo usa ka ngil-ad ug malinlangon nga pangulo nga magapasipala sa Dios ug magapahisalaag sa tanang kanasuran.

Ang unang pamaagi sa Antikristo mao ang pagdala ug kalinaw tali sa tanang mga nasud, ilabi na taliwala sa mga Judiyo ug mga Arabo. Diha sa Daniel 11:24 kini ginaingon, “Siya mosulong bisan sa labing matambok nga mga dapit sa lalawigan...” Kini nga buhat niining dautan nga prinsipie gihulagway usab uban ang pagpakita sa nahaunang puti nga kabayo diha sa Pinadayag 6:2. Kining dayag nga kalinaw molungtad lamang sa nahaunang tulo ka tuig ug tunga sa panahon sa pito ka tuig nga Dakong Kasakitan (tan-awa ang Hulagway 3). Sa tungatunga sa “semana” ang Antikristo magahubo sa iyang taptap ingon nga usa ka maayong pangulo, ug moabot uban sa tanan niya nga mga kusog ug gahum aron laglagon ug pamasyon ang tanang kanasuran, ilabi na ang katawhan sa Israel (tan-awa ang Daniel 11:21-24). Ang laing tulo ka mga kabayo diha sa Pinadayag 6 nagapakita sa unsay magakahitabo gikan sa tungatunga sa “semana” hangtud sa katapusan sa Dakong Kasakitan. Ang ginaingon nga kalinaw matapos, “kay sa diha nga ang mga tawo magakanayon, “Ania ang kalinaw ug kasigurohan,” sa kalit moabut kanila ang pagkalaglag maingon sa kasakit sa pagbati nga moabut sa babaye nga tali-anak, ug sila dili makaikyas” (1 Mga Taga-Tesalonica 5:3).

Ang Antikristo dulomtanan kaayo nga magapaila sa iyang kaugalingon ingon nga Dios, “Ayaw kamo pagpalimbong ni bisan kinsa sa bisan unsang paagi; kay kadtong Adlaw dili pa moabut hangtud nga mahitabo una ang pag-supil (*apostasiya o pagbiya sa pagtoo o tulooan*), ug ang pagtungha sa tawo sa kalapasan (*Antikristo*), ang anak sa kalaglagan, nga magasupak ug magapahitaas sa iyang kaugalingon ibabaw sa tanang ginatawag ug Dios” o sa bisan unsa nga ginasimba, nga tungod niana siya magapahigayon ingon nga Ginoo sulod sa templo sa Dios, ug magapahayag sa iyang kaugalingon nga siya Dios” (2 Mga Taga-Tesalonica 2:3-4). Ang Marcos 13:14 usab nagahisgot mahitungod niini, “Apan inigkakita ninyo sa ‘malaglagon nga pasipala,’ nga gihisgutan ni Daniel nga propeta, nga mahimutang diha sa dapit diin kinahanglan dili kini ibutang (pasabta niini ang magabasa), nan, sila nga anha sa Judea pakalagiwa ngadto sa kabukiran.” “Ang pag-abut sa masupilon (*malinapason*) pinaagi sa paglihok ni *Satanas* uban ang tanang kagahum, mga ilhanan ug bakak nga katingalahan” (2 Mga Taga-Tesalonica 2:9). Ang Kasulatan nagahulagway niini nga panahon ingon nga mao ang “panahon sa kasamok ni Jacob (*kagul-anan*)” ug “ang dakung kasakitan nga ang ingon wala pa mahitabo sukad sa sinugdan sa kalibutan hangtud karon, ug dili na gayud mahitabo pa.”

Apan ang katapusan niining dautan nga pangulo modangat dinhi sa yuta, tungod kay ang Ginoo “magakuha sa iyang pagkagamhanan, aron sa pag-ut-ut ug paglaglag niini hangtud sa katapusan” (Daniel 7:26). Usab diha sa Daniel 8:25 kini ginaingon, “...Siya usab motindog batok sa principe sa mga principe; apan siya mabunggo nga walay kamot nga manghilabut.”

ANG EBANGHELYO NI MATEO (KAPITULO 24 & 25)

Ang basahon ni Mateo naila sa kadaghanan ingon nga “Ebanghelyo sa Gingharian.” tungod kay gipahinungud ang dakong bahin sa unod niini alang sa mga mensahe o mga pulong nga may kalabutan sa gingharian sa Dios. Sama pananglitan, ang Mateo 24:14 nagaingon, “Ug kining Maayong Balita mahitungod sa gingharian igawali ngadto sa tibuok nga kalibutan ingon nga pagpamatuod ngadto sa tanang kanasuran; ug unya moabut na ang katapusan.” Kini nga maayong balita nagapaila ni Kristo ingon nga mao ang Hari, “Suginli ninyo ang babayeng anak nga Sion,

Tan-awa, ang imong hari nagaanhi kanimo, maaghop ug nagakabayo sa asna, ug sa nati nga anak sa asna." (Mateo 21:5). Ang tulo ka mago (maalamon nga mga tawo) nga miabot sa Jerusalem nangutana, "Hain ba ang gianak nga hari sa mga Judio? Kay nakita namo ang iyang bitoon didto sa Sidlakan, ug nanganhi kami aron sa pagsimba kaniya" (Mateo 2:2). Si Jesus gisalikway sa katawhan sa Israel, apan sa Iyang ikaduha nga pag-abot, Siya pagadawat ongon nga ilang Hari. Iyang pabarugon ang Iyang Gingharian dinhi niini nga Yuta nga molungtad ug usa ka libo ka tuig (ang Milenyu).

Ato nang nahisgutan nga ang saad alang sa Judiyanhon nga katawhan mao ang usa ka gingharian nga ang trono niini nahimutang sa yuta sa Israel, ang gisaad ngadto sa patriarka nga si Abraham (Genesis 15:18). Diha sa Lukas 1:32-33, ang manulonda nga si Gabriel nagapahibalo kang Maria nga ang anak nga lalaki nga iyang pagasamkunon "mahimong bantugan ug pagatawgon nga Anak sa Labing Halangdon; ug kaniya igahatag sa Ginoong Dios ang trono sa iyang amahan nga si David, ug iyang pagaharian ang banay ni Jacob hangtud sa kahangturan; ug walay pagkatapus ang iyang gingharian." Ang Jeremias 30:9 nagaingon, "Hinonoa sila magaalagad kang Jehova nga ilang Dios ug kang David (*Jesus*) nga ilang hari nga maoy akong patindogon kanila". Adunay daghan pang uban nga mga panagna diha sa Kasulatan nga may kalabutan sa gingharian nga gisaad alang sa Israel.

Busa, sa diha nga atong basahon ang ebanghelyo ni Mateo, mahinungdanon ang pagpakaila sa mensahe ug katuyoan sa matag usa ka bahin sa kasulatan, tungod kay daghan kanila ang nagahisgot lamang alang sa katawhan sa Israel, ug dili alang sa iglesya. Ang saad alang sa iglesya dili usa ka gingharian dinhi niini nga yuta, kondili ang pagkahimong pangasaw-onon ni Kristo diha sa gingharian sa Amahan, ang bag-ong Yuta.

Diha niini nga bahin sa Ebanghelyo ni Mateo, magahatag lamang kita ug pipila ka mga hunahuna kabahin sa Kapitulo 24 ug 25, nga nagapakita ug usa ka tin-aw nga hulagway sa kahimtang sa katawhan sa Israel sa dili pa ang umalabot nga mga panghitabo nga duol na kaayo mahitabo. Una sa tanan, ang pagsakgaw o paglalin sa iglesya sa dili pa ang Dakung Kasakitan wala hisgoti niini nga mga bahin sa kasulatan. Ang mensahe diha niini nga mga kapitulo alang sa Israel ug sa laing mga nasud, sila nga magaanus sa katapusang paghukom sa Dakung Kasakitan dinhi niini nga yuta. Ang Mateo 24:14 nagaingon, "Ug kining Maayong Balita mahitungod sa gingharian igawali ngadto sa tibuok nga kalibutan ingon nga pagpamatuod ngadto sa tanang kanasuran; ug unya moabut na ang katapusan." Kining "maayong balita sa gingharian" mao ang pulong nga igamantala sa panahon sa Dakung Kasakitan; dili kini mao ang mensahe sa atong panahon karon. Ang maayong balita sa gingharian mao ang paglaum sa pagpakasulod sa milenyo kanila nga mangabuhi niana nga malisud kaayo nga kapanahonan sa mga pagsulay. Wala kita magasangyaw niini nga matang sa maayong balita karon, kondili ang pagkahimong bahin sa lawas ni Kristo, nga mao ang iglesya. Mao kini ang atong paglaum karon; usa kini ka paglaum sa himaya. Ang atong paglaum mao ang pagkahimong pangasaw-onon ni Kristo, dili ang pagsulod ngadto sa milenyo. Ang Kapitulo 7 ug 14 sa Pinadayag nagahulagway sa 144,000 ka piniling katawhan (12,000 gikan sa matag banay sa Israel), nga magasangyaw sa maayong balita sa gingharian, sa dili pa ang ikaduhang pagbalik sa Ginoo. Kini sila, kauban sa laing mga magtotoo, mao ang magatuman sa pulong nga "kinig Maayong Balita mahitungod sa gingharian igawali ngadto sa tibuok nga kalibutan...ug unya moabut na ang katapusan."

Ang Mateo 24:34 nagaingon nga, "sa dili pa mahanaw kining kaliwatan, kining tanang mga butanga maga-kahitabo gayud." Kini nga kaliwatan nga gihisgutan dinhi mao ang kaliwatan sa mga ilhanan nga gihulagway diha niini nga Kapitulo 24. Hinumdumi nga ato na nga gikasulti, nga sumala sa "mata sa propeta", ang Dakung Kasakitan mao ang sunod nga panghitabo nga moabot human sa panahon ni Jesus. Mao nga "kinig kaliwatan" mao unya ang sama sa kaliwatan ni

Jesus, tungod kay ang kaliwatan nga gihisgutan diha sa Mateo mao ang padayon nga sumpay sa kaliwatan sa panahon ni Jesus (kinahanglan imong makita nga ang panahon ni Jesus “nahiusa” sa panahon sa Dakung Kasakitan). Ang Gingharian sa Roma nagahari sa panahon ni Jesus, ug diha sa Dakung Kasakitan sila usab unya ang mahimong maanaa sa pagbulot-an, kauban sa Antikristo, nga gipaila sa politikanhong bahin pinaagi sa Europeanhong Panagkahiusa (*European Union*), ug sa relihiyosong bahin pinaagi sa iglesya Katolika, ang bantugang bigaon (daghan ang atong mahisgutan mahitungod niini unya)

Usab, ang iglesya dili mahianha sa Dakung Kasakitan. Ang mga linuwas nga gihisgutan diha sa Mateo 24:13 mao kadtong magatoo kang Kristo niana nga panahon sa dagkung mga pagsulay ug molahutay hangtud sa katapusan. Sila magapanunod sa gingharian sa milenyo. Sa panahon sa Dakung Kasakitan ang iglesya tuana sa langit libot sa trono sa Dios. Mao kini ang dakung katungod (pribelihiyo) alang niadtong mga natawo pag-usab nga mga magtotoo nga nahimong bahin sa lawas ni Kristo, ang iglesya, ug nagakinabuhi ug nagalakaw nga gimandoan sa Balaang Espiritu.

Gikan sa Mateo 24:4 si Jesus nagahulagway sa mga panghitabo nga matuman sa kaulahiay nga panahon. Kini nga panahon ginganlan nga “panahon sa kasamok ni Jacob (*kaguol*).” Maanaa unyay dagkung mga kasakitan ug mga pag-antus, “ila kamong itugyan ngadto sa mga kasakitan, ug ipapatay kamo nila; ug pagadumtan kamo sa tanang kanasuran tungod sa akong ngalan. Ug unya daghan ang mosibug gikan sa pagtoo, ug magabudhiay ug magadumtanay ang usag usa. Ug motungha ang daghang mga mini nga profeta ug magapahisalaag sa daghan. Ug kay mosanay man ang kadautan, mbugnaw ang gugma sa kadaghanan” (Mateo 24:9-12). Wala na unyay managhigala, tungod kay ang usa magadumot ug magabudhi man sa usa, bisan diha sulod sa ilang kaugalingong pamilya. “Ug aduna unyay mga ilhanan diha sa Adlaw ug sa Bulan ug sa kabitoonan, ug diha sa yuta adunay kagul-anan sa kanasuran, nga managkalibug tungod sa dinaguok sa dagat ug sa mga balud; ang mga tawo panguyapan sa kalisang ug sa pagpaabut sa mahitabo sa kalibutan; kay mangatay-og man unya ang mga gahum sa kalangitan” (Lukas 21:25-26).

Ang Ginoong Jesus nagapasidaan nga kon ilang Makita ang maglalaglag (Antikristo) nga “magatindog sulod sa dapit nga balaan” (Mateo 24:15, 2 Mga Taga-Tesalonica 2:3-4), nga magahimo sa iyang kaugalingon ingon nga Dios, nan ang tanang katawhan palibot sa Judea pakalagiwon ngadto sa laing mga dapit, tungod kay pinakamakahahadlok nga paglutos ug kasakitan sa tanang kapanahonan nagaabot na, “Kay unya moabut ang dakung kasakitan nga ang ingon wala pa mahitabo sukad sa sinugdan sa kalibutan hangtud karon, ug dili na gayud mahitabo pa” (Mateo 24:21, tan-awa usab ang bersikulo 24:29).

Si Jesus nagahulagway sa Iyang ikaduhang pag-anhi diha sa Mateo 24:27, 30-33, 36-44. Iyang itunob ang Iyang mga tiil sa Bungtod sa mga Olivo ug makit-an Siya sa mga pumoluyo sa Jerusalem ug sa palibot nga mga dapit, “Ania karon, ang adlaw ni Jehova moabut na, ...” “Ug **ang Iyang mga tiil motindog** niadtong adlaw sa **bukid sa mga Olivo**, nga anaa sa atbang sa Jerusalem, nayon sa sidlakan...” (Zacarias 14:1, 4; Pinadayag 1:7). Kining ikaduhang pag-abot maoy usa ka dayag (makita sa mata) nga pag-abot dinhi sa yuta inubanan sa daghang mga ilhanan sa pagpaila niini; dili ingon sa pagsakgaw nga diin si Jesus dili manaug dinhi sa yuta, ug kita, “pagasakgawon ngadto sa mga panganud uban kanila (*ang mga binanhaw*) **sa pagsugat sa Ginoo diha sa kahanginan**; ug sa ingon niini kita magapakig-uban na sa Ginoo sa tanang panahon” (1 Thessalonians 4:17). Wala unyay mga ilhanan sa dili pa ang pagsakgaw.

Sa Iyang ikaduhang pag-anhi, si Jesus magabuntog sa yawa ug sa iyang kasundalohan, ug unya magahukom sa mga pumoluyo sa kalibutan, aron, tapos niining mga butanga, magapabarug sa Iyang usa ka libo ka tuig (milenyo) nga paghari dinhi sa yuta, dili didto sa langit. “Ug pagasugoon

Niya ang Iyang mga manolunda pinaagi sa makusog nga tingog sa trumpeta, ug ilang pagahipuson ang Iyang mga pinili gikan sa upat ka mga hangin, gikan sa usa ka tumoy sa langit ngadto sa usa” (Mateo 24:31). “Ug inig-abut na sa Anak sa Tawo diha sa iyang himaya, ug sa tanang mga manolunda uban kaniya, siya molingkod diha sa Iyang mahimayaong trono. Ug sa iyang atubangan pagatapokon ang tanang kanasuran, ug iyang pagala-inon ang usa gikan sa usa, maingon sa magbalantay sa mga hayop nga maga-lain sa mga karnero gikan sa mga kanding. Ug ang mga karnero iyang pagapinigon sa iyang too, apan ang mga kanding anha sa iyang wala. Ug ang Hari magaingon kanila diha sa iyang too, ‘Umari kamo, O mga dinayeg sa akong Amahan, panunda ninyo ang gingharian nga gitagana alang kaninyo sukad pa sa pagkatukod sa kalibutan” (Mateo 25:31-34).

“Apan maingon kaniadto sa mga adlaw ni Noe, mao man usab unya ang pag-abut sa Anak sa Tawo. Kay maingon nga niadtong mga adlaw sa wala pa ang lunop sila nanagpangaon ug nanaginum, nanagpangasawa ug nanagpamana hangtud sa adlaw sa pagsulod ni Noe sa arka, ug sila walay kasayuran niini hangtud sa pag-abut sa lunop ug gianud silang tanan, maingon man usab niini ang pag-abut unya sa Anak sa Tawo” (Mateo 24:37-39). Ang katawhan karon wala magapamati sa Dios; sila mga masukihon ug magahi sa mensahe sa Dios, maingon usab sa panahon ni Noe, nga diin tanan sila nangalaglag.

Minahal nga magbabasa, hunong usa karon ug kadiyot ug pamalandong diha sa Ginoo. Andam ka ba nga mapahigawas gikan sa tanan nga mga paghukom nga magaabot sa tibuok kalibutan? Duol ug ipaubos ang imong kaugalingon atubangan sa trono sa grasya aron makadawat ka ug kaluoy ug makakaplag ug grasya nga makatabang kanimo sa panahon sa pagpanginahanglan. Ang Ginoo nagaagda sa katapusan niining kapitulo (24:44) sa pagtukaw ug pagpangandam “kay ang Anak sa Tawo moabut sa takna nga wala ninyo dahuma.” Mao nga, “Bulahan kadtong ulipona nga sa pag-abut sa iyang agalon mahiabtan nga magabuhat sa ingon” (bs.46).

ANG BASAHON SA PINADAYAG

Ang basahon sa Pinadayag adunay pulong sa pagpanagna nga pagatumanon sa mga kaulahiang kapanahonan. Ang Dios misulti ngadto sa propeta nga si Daniel nga ang mga profesiya o panagna nga nadawat wala gipadayag ngadto kaniya tungod kay ang panahon sa katumanan niini wala pa man naabot. “Apan ikaw, oh Daniel, himoang tinago ang mga pulong, ug takpi ang basahon, hangtud sa panahon sa katapusan” (Daniel 12:4). Unya sa Daniel 12:8-9 giingon “Bisan tuod ako nakadungog, apan wala ako makasabot, unya ako miingon, “oh Ginoo ko, unsa ba ang kataposan niining mga butanga? Ug Siya miingon, “Padayon sa imong panaw, Daniel, kay ang mga pulong himoong tinago ug tinakpan hangtud sa panahon sa katapusan.” Apan karon niabot na ang panahon alang sa katumanan sa maong panagna, ug gipili sa Dios ang propeta nga si Juan nga maoy magpahayag ug masudya sa pagpanabot mahitungod sa panagna, “Ayaw takpi ang mga pulong sa panagna niining maong basahon, kay ang takna haduol na” (Pinadayag 22:10)

Ang nagsulat ug ang bugtong tinubdan niining maong basahon sa “Pinadayag” mao ang Ginoong Jesu-Kristo, sa giingon sa unang bersikulo niini, “Ang pinadayag ni Jesu-Kristo, nga gihatag kaniya sa Dios aron igapadayag ngadto sa iyang mga sulugoon-- ang mga butang nga kinahanglan magakahitabo sa dili madugay.” Ug usab giingon sa Mateo 24:35, “Ang langit ug ang yuta mangahanaw, apan ang akong pulong dili gayud mangahanaw.” Akong gihatagan ug katino-

an unsa ang giingon sa pasiuna niining maong basahon nga nag-ingon kining maong pinadayag alang “sa pagpadayag sa iyang ulipon sa mga butang nga kinahanglan magakahitabo sa dili madugay” (Pinadayag 1:1). Ang panahon niabot na. “Bulahan siya nga nagabasa ug kadtong nagpakadungog sa pulong niining maong profesiya, ug nagbaton niadtong mga butang nga gikasulat niini; kay ang panahon haduol na” (Pinadayag 1:3, 22:6-7). Pinalanggang magbabasa, ikaw usab mapanalanginan samtang ikaw nagabasa, nagpakadungog, ug nagpakabaton sa mga pulong nga gipugas sa Dios sa imong kasingkasing.

Ang kapitulo 1:19 nagasumada sa tibook basahon sa Pinadayag. Ang “mga butang nga mahitabo human nini” mao kadtong mahitabo unya sa umalabot, human sa “mga butang nga mao na,” (kadtong nagakahitabo sa panahon ni Juan). Ang mata sa propeta nag-usa sa mga panghitabo sa panahon sa pagdumala sa mga Romanhon uban sa “mga butang nga magakahitabo human niini” (Lukas 23:27-31). Ang nahaunang tulo ka kapitulo sa Pinadayag naglangkob sa “mga butang nga mao na.” Unya sa kapitulo 4 misugod sa pag-ingon “Saka ngari, ug ipakita ko kanimo ang kinahanglan magakahitabo tapus niini”. Sugod niining bahina tanang butang gihisgutan alang na sa umaabot.

Ang pito ka iglesya nga didto sa Asia sa panahon ni Juan (sa katapusan sa unang siglo) gihulagway pinaagig pito ka lamparahan nga bulawan, nga gialirong kang Ginoong Jesus, sa dihang iyang giduaw si Juan sa isla sa Patmos (Pinadayag 1:11-13, 20). Niadtong panahona si Jesus wala pa sa langit; Siya nagpadayag ngadto kang Juan sa yuta. Ang ikaduha ug ikatulong kapitulo naghulagway sa kahimtang sa mga kaiglesyahan niadtong panahona, maong gipahinumduman sila ni Jesus sa pagbaton sa pulong sa Dios aron mahimong bahin sa madaugon nga iglesya (nga mao ang pagasakgawon ngadto sa langit), “Kay gibantayan mo man ang akong sulti sa pagkamainantuson, pagabantayan ko ikaw nga mahilikay gikan sa takna sa pagsulay nga hapit na moabot sa tibuok kalibutan, sa pagsulay sa mga nanagpuyo sa yuta. Moanha na ako sa dili madugay, kupti pag-ayo ang imong nabatonan, aron walay makaagaw sa imong purongpurong. Siya nga magamadaugon, akong pagahimoon nga haligi diha sa templo sa akong Dios; ug dili na siya magagula niini” (Pinadayag 3:10-12). “Ang magamadaugon pagatugotan ko sa paglingkod sa akong trono uban kanako, maingon nga ako usab nagmadaugon ug milingkod uban sa kong Amahan diha sa Iyang trono” (Pinadayag 3:21). “Ang adunay igdulongog , kinahanglan magpatalinghug sa sulti sa Espiritu ngadto sa mga iglesya”.

Ang pagsakgaw sa iglesya mahitabo sulod sa katapusan sa Kapitulo 3 ug sa sinugdanan sa Kapitulo 4. Ang mga iglesya sa kapitulo 2 ug 3 anaa sa yuta, pipila kanila nakigbisog sa sala ug pagkamasupilon. Sa laing bahin, nakita ni Juan ang iglesya sa kapitulo 4, gihulagway pinaagi sa 24 ka mga anciano, sa hingpit nga kadaugan atubangan sa trono sa Dios. Mao kini ang iglesya nga pagakuhaon gikan sa kalibutan ngadto sa presensiya sa Dios. “Dihadiha nahisulod ako sa Espiritu, ug tan-awa, dihay usa ka trono sa langit, ug sa trono dihay naglingkod! Ug ang naglingkod niini may panagway nga morag mutya nga haspe ug cornalina, ug ang trono giliyukan sa usa ka balangaw nga morag bulok sa esmeralda. Ug ang trono gialirongan ug kaluhaag-upat ka mga trono, ug diha sa mga trono nanaglingkod ang kaluhaag-upat ka mga anciano nga sinul-obag mga maputi nga bisti, ug may mga purongpurong nga bulawan diha sa ilang mga ulo. (bersikulo 4:2-4). “Ang 24 ka mga anciano miyukbo atubangan Kaniya nga naglingkod sa trono ug misimba Kaniya nga nabuhi hangtod sa kahangtoran, ug ilang gibutang ang ilang korona atubangan sa trono nga nag-ingon: “Takos ka, O Ginoo, nga modawat sa himaya ug gahum; kay imong gibuhat tanang butang, ug pinaagi sa Imong pagbuot silang tanan namugna ug nahimo” (bersikulo 4:10-11).

Atong tan-awon ang detalye sa paghulagway niining 24 ka mga anciano.

- Nahimo silang mga hari ug mga sacerdote sa Dios ug Amahan (bs 1:6, 5:10).
- Sila magahari sa kalibutan – bag-ong kalibutan (bs 5:10).
- Naglingkod sila sa trono ug nagsul-ob ug korona nga bulawan sa ilang mga ulo (bs.4:4).
- Sila nagasul-ob ug puti nga mga bisti (4:4),
- Nagdala ug mga harpa ug panaksan nga bulawang puno sa insenso, nga mao ang mga pag-ampo sa mga balaan (bs 5:8).
- Giluwas sila pinaagi sa dugo ni Kristo (bs 5:9).
- Naggikan sila sa tanang dapit sa kalibutan (tanang kaliwatan ug dila, ug katawhan ug kanasuran) (bs. 5:9).
- Gipaklaro nga ang mga timri sa basahon nga nilukot (kapitulo 6) gikan sa mga kamot sa Dios, wala pa maablihi. Sa laing pagkasulti, ang mga panghitabo sa Dakung Kasakitan wala pa magsugod. Ang panghitabo sa dakung kasakitan nagsugod pinaagi sa pag-abli sa unang timri.
- Ang karnero mao si Kristo ug ang mga anciano miila nga si Kristo ang bugtong takus nga makakuha sa basahon nga nilukot, ug sa pag-abli sa timri niini,; kay siya man ang gipatay (bs. 5:9).
- Ang 24 ka mga anciano nagpabiling naglingkod sa ilang mga trono sa tibuok kapanahonan sa Dakung Kasakitan. Ang kataposang higayon nga sila gihisgutan anaa sa bersikulo 19:4, sa kataposan sa Dakung Kasakitan.
- Ang kahulugan sa 24 ka mga anciano: Ang iglesya nahimo pinaagi sa paghiusa sa mga Gentil (Efeso 2:11 – 22, Pinadayag 21:12), gipaila pinaagi sa ngalan sa 12 ka mga apostoles, **ug** sa mga Judeo (Roma 11:23-24, Pinadayag 21:4), gipaila pinaagi sa ngalan sa 12 ka banay.

Sumala niining tanang mga timaan, makaingon kita nga ang 24 ka mga anciano mga tawo, ug dili mga manolonda, o ni bisan unsa nga mga binuhat. Wala usab kitay makita nga basihan sa pulong nga ang mga manolonda giluwat pinaagi sa dugo ni Kristo. Ang kamatuoran nga kining maong mga anciano nagalingkod atubangan sa trono sa Dios, sa wala pa ablihi ang mga timri, pamatood lamang nga dili gayud sila mahiagum sa dakung Kasakitan, ug gibantayan sa luwas nga dapit. Ang hugpong sa mga pulong “ug ang moabot” (bs 4:8) nagkahulugan nga niining higayon sa panan-awon ni Juan, si Jesus wala pa miabot sa kalibutan sa Iyahang ikaduhang pagbalik diin Siya makita. Kining maong dapit sa himaya atubangan sa trono sa Dios mao ang gisaad kanila nga nagmadaugon sa kalibutan: “Ang magamadaugon pagatugotan ko sa paglingkod sa akong trono uban kanako, maingon nga ako usab nagmadaugon ug milingkod uban sa akong Amahan diha sa iyang trono”. (bs 3:21). Sa maong pagkasulti, ang 24 ka mga anciano nagtimaan sa madaugon nga iglesya nga maoy pagakuhaon unya sa panahon sa pagsakgaw. Alang niining maong matuod nga mga magtotoo si Jesus miingon, “Tungod kay gibantayan mo man ang akong sulti sa pagkamainantuson, pagabantayan ko ikaw nga mahilikay gikan sa takna sa pagsulay nga hapit na moabut sa tibuok kalibutan, sa pagsulay sa mga nanagpuyo sa yuta” (bs 3:10).

Ang kapitulo 5 naghigot ug usa ka basahon nga nilukot, nga adunay pito ka mga timri, anaa sa mga kamot sa Dios nga Amahan. Si Jesus lamang ang bugtong takus nga magaabli niining maong nilukot nga basahon. Ang mga panghitabo nga mahitabo sa dihang ablihan ang unang timri (kapitulo 6) nagtimaan sa sinugdanan sa pito ka tuig nga dakung kasakitan, ang pinakamalisod nga panahon sa tibuok kalibutan sukad sa pagkatukod niini. Mao nga minahal ko nga magbabasa, pangandam, aron mahimo kang usa sa mga gipili sa Dios aron mahilikay sa takna sa pagsulay nga moabot gayod sa tibuok kalibutan, aron pagsulay kanila nga nagpuyo ibabaw sa yuta. Ang Dios

nagapangitag magsisimba diha sa Espiritu ug kamatuoran, dili kadtong igo lamang mituman sa balaod o reliheyosong mga tulumanon.

Bisan tuod maapektohan pagmaayo ang tibook kalibutan pinaagi sa mga panghitabo sa Dakung Kasakitan, ang Israel ug ang mga kanasuran libot niini mobati gayud sa pinakamakusog nga kasamok sa mga paghukom. Ang mga bulok o kolor sa upat ka mga kabayo nga gihisgutan sa kapitulo 6 naghulagway sa nagkadaiya nga paagi o panghitabo nga matuman sa sulod sa kapanahonan sa pito ka tuig. Ang upat ka mga nagkabayo managsama ra ug naghulagway sa Anti-Kristo. Ang propeta nga si Daniel naghulagway sa mga pamaagi sa Anti-Kristo niini nga pagkasulti: “Ug sa kaulahiang panahon sa ilang gingharian, sa diha nga ang mga malapason managbuhat sa hingpit nga kadautan, ang usa ka hari motindog (ang Anti -kristo), nga adunay makalilisang nga panagway, nga makasabut sa mga makahahadlok nga mga laraw. Ang iyang kagahum mahimong malig-on, apan dili sa iyang kaugalingong kagahum: ug siya molumpag sa makalilisang nga paagi, ug mouswag ug magbuhat sa iyang kahimut-an, ug iyang lumpagon ang mga makusganon ug ang balaan nga katawohan. Ug gumikan sa iyang paagi iyang pauswagon ang mga paglimbong diha sa iyang kamot” ug siya magpakadaku sa iyang kaugalingon sulod sa iyang kasingkasing, ug sa ilang kakulang sa pagmatngon, daghan ang iyang mapatay; siya usab motindog batok sa principe sa mga principe; apan siya mabunggo nga walay kamot nga manghilabut. (Daniel 8:23-25).

Ang unang puti nga kabayo (Pinadayag 6:1-2) nagtimaan sa panahon sa tulo ug tunga ka tuig sa panagdait (tan-awa ang Daniel 9:27, I Tessaonica 5:3). Niining higayona, ang Anti-Kristo mangandam pa alang sa pagbuntog sa tibook kalibutan; mao nga siya nagaabot uban sa usa ka pana (apan walay udyong o bala) ug “usa ka korona ang gihatag ngadto kaniya, ug siya milakaw nga nagapandaug ug aron sa pagdaug. “Ang pana nga walay udyong nagkahulugan sa pagpangandam alang sa pagpakiggubat sa “tago” nga paagi.

Ang ikaduhang nagdilaab nga pulang kabayo (bs 6:3-4) sa ikaduhang timri nagkahulugan ug dugo pinaagi sa gubat; mao kini hinungdan nganong adunay gihatag kaniya nga usa ka daku nga espada. “Gikatugot kini ngadto kaniya nga nagalingkod aron sa pagkuha sa kalinaw gikan sa kalibutan, aron ang mga tawo usab magpinatyanay ang usa ug usa”. “Kay sa dihang miingon sila, “Kalinaw ug kasiguruhan!” dayon kalit nga paglumpag ang moabot ngadto kanila, maingon sa pagbati sa tali-anak nga babae. Ug dili gayud sila makaikyas. (I Tessaonica 5:3, tan-awa usab ang Daniel 11:21-24). Ang ikaduhang timri nag-abli sa tinuod nga Dakung Kasakitan sa tibook kalibutan. Gikan niining maong panahon (kataposang 3 ½ ka tuig) ang kalibutan mosinati sa pinakadaku nga mga pag-antos ug mga kasakitan nga wala pa masinati bisan pa sa sinugdan sa kapanahunan.

Ang ikatulong timri (bs. 6:5-6) nagdala ug usa ka itom nga kabayo ug ang nagsakay niini mao ang Anti-Kristo nga naghupot ug timbangan ang iyang mga kamot aron pagsukod sa mga pagkaon. Ang itom nagkahulugan ug kamatayon tungod sa kagutom (Lamentaciones 4:8-9, 5:10). And kakulang sa pagkaon maoy nahimong resulta sa milabay nga mga gubat ug sa pagpatuman sa marka nga 666. Kining maong marka ipatuman sa tunga- tungang bahin sa unang pito ka tuig. “Iyang gihimo nga ang tanan, gamay ug daku, adunahan ug kabos, gawasnon ug ulipon, magadawat sa maong marka sa ilang tuong kamot ug sa ilang mga agtang, aron walay si bisan kinsa nga makapalit ug makabaligya gawas kun sila magbaton sa marka o sa ngalan sa mapintas nga mananap, o sa numero sa iyang ngalan. Ania ang kaalam. Tugoti siya nga adunay panabot sa pagkwenta sa numero sa mapintas nga mananap, kay kini numero sa usa ka tawo: ang iyang numero 666 (bs. 13:16 – 18).

Ang ika-upat nga timri (bersikulo 6:7-8) nagdala ug dalag nga kabayo. “Ug ang ngalan sa nagsakay niini mao ang kamatayon ug ang Hades nagasunod kaniya. Ug gihatagan siya ug gahum ibabaw sa ika-upat kabahin sa kalibutan, alang sa pagpatay pinaagig espada, kagutom, kamatayon, ug pinaagi sa mga mapintas nga mananap sa kalibutan.” Ang dalag (o luspada) nga bulok nagkahulugan ug kamatayon pinaagi sa tanang matang sa hampak ug kasakit (tan-awa sa Jeremias 15:3, Exekiel 5:17). Kini maoy kataposang panahon sa mga pag-antos ug kasakitan sa kalibutan.

Human sa pag-abli sa ikalimang timri (bersikulo 6:9-11), gipakita ang hulagway sa mga magtotoo nga gipamatay tungod sa ilang pagpamatuod kang Kristo. Nipahulay sila, sa usa ka dapit sa langit, nagpaabot nga pagabanhawon sa ika-duhang pagbalik sa Ginoo.

Sa panahon sa ika-unom nga timri (bersikulo 6:12-17) adunay modangat nga pipila ka mga katingalahang panghitabo sa kinaiyahan, ang kalibutan pagatay-ugon sa makusog nga linog, ug ang adlaw mungitngit, ang buwan mahimong daw dugo, ang matag bukid ug isla mosibog gikan sa nahimutangan niini, ug uban pang makahahadlok nga mga butang. Ang kalangitan pagalukuton daw basahong nilukot, nagpahibalo sa ikaduhang pagbalik sa Ginoo---ug si kinsa man unya ang makahimo sa pagbarog?

ANG ANTIKRISTO UG ANG MINI NGA PROPETA SA BASAHON SA PINADAYAG

Ang unang mapintas nga mananap sa bersikulo 13, nga migawas gikan sa dagat, mao ang Anti-Kristo. Ang dragon (si Satanas, ang dautan) mohatag sa iyang gahum ug dakung pagbulot-an ngadto sa mapintas nga mananap. “Ug siya (ang Anti-Kristo) gihatagan ug baba nga nagalitok ug mga dagkong butang ug mga pagpasipala, ug gihatagan siya ug pagbulot-an sa pagpadayon hangtod sa kap-atan ug duha ka bulan (ang kataposang 3 ½ ka tuig). Unya iyang giabli ang iyang baba sa pagpasipala batok sa Dios, sa pagtamay sa Iyang ngalan, Iyang tabernakulo, ug kanila nga nagapuyo sa langit (ang Amahan, si Jesus, ang iglesya ug mga manulunda). Gikatugot ngadto kaniya ang pagpakiggubat sa mga balaan ug pagbuntog kanila. Ang pagbulot-an gihatag kaniya ibabaw sa tanang banay, pinulongan ug kanasuran. Tanan nga nagpuyo sa yuta mosimba kaniya, kansang ngalan wala gayud masulat sa Basahon sa Kinabuhi sa nating Karnero nga gihaw gikan sa sinugdan sa kalibutan. Siya nga adunay igdulogog, papamati-a siya” (Pinadayag 13:5-9).

Ang Anti-Kristo usa ka tawo nga madanihon nga pagapaluyohan sa hilabihan sa daghang katawhan ug kanasuran; mao kini hinungdan nganong mitumaw siya gikan sa dagat (tan-awa sa bersikulo 17:15). Ang 2 Tessalonica 2:3-4, 9-10 midugang ug gamay mahitungod sa pagpunting kun kinsa ang Anti-Kristo. Siya usa ka tawo nga gipuy-an ug mga demonyo (bersikulo 16:13-14).

Ang ikaduhang mapintas nga mananap sa kapitulo 13, migawas gikan sa yuta mao ang mini nga propeta (ang Anti-Espiritu). “Aduna siyay duha ka mga sungay sama sa karnero ug mosulti sama sa dragon. Ug iyang gibuhat ang tanang paggahum sa nahaunang mapintas nga mananap sa iyang atubangan, ug hinungdan nga ang kalibutan ug tanan nga nagpuyo niini; mosimba sa nahaunang mapintas nga mananap... Iyang gihimo nga ang tanan, gagmay ug daku, adunahan ug kabos, gawasnon ug ulipon, sa pagdawat ug tatak sa ilang tuong kamot o sa ilahang mga agtang, ug nga walay si bisan kinsa nga mopalit o mobaligya gawas lamang kun adunay tatak o nagbaton ug ngalan sa mapintas nga mananap, o sa numero sa iyang pangalan. Ani-a ang kaalam. Tugoti siya nga adunay salabotan sa pag kwenta sa numero sa mapintas nga mananap, kay numero man

kini sa usa ka tawo; ang iyahang numero mao ang “666” (bersekolo 13:11-12, 16-18). Kining maong mananap magahimo ug larawan – pagpasidungog sa Anti-Kristo, aron pagasimbahon sa tanang katawhan, ug kun adunay dili mosimba sa larawan pagapatyon. Siya maoy mopatuman sa marka sa mananap, ang numero 666, sa tanang katawhan sa kalibutan. Kining tawhana mobuhat sama sa “Balaang Espiritu” nagpasidungog sa Anti-Kristo (tan- awa ang Juan 16:14-15).

Ang tulo ka mga mananap sa Pinadayag mosulay pagsundog sa Trinidad sa Dios: Ang dragon ingon ang Amahan, ang Anti--Kristo ingon nga Kristo ug ang mini nga propeta ingon nga Balaang Espiritu.

ANG DAUTANG BABAYE SA BASAHON SA PINADAYAG

“Ug ang usa sa pito ka mga manolunda nga may pito ka mga panaksan miabut ug miingon kanako, "Umari ka, ipakita ko kanimo ang hukom batok sa bantugang dautan nga babaye nga nagalingkod sa ibabaw sa daghang katubigan, kang kinsa nakighilawas ang mga hari sa yuta, ug sa kang kinsang bino sa pagkamakihilawason nangahubog ang mga nanagpuyo sa yuta." Ug iya akong gidala diha sa Espiritu ngadto sa usa ka kamingawan, ug didto nakita ko ang usa ka babaye nga nagkabayo sa usa ka mapintas nga mananap nga mapula nga nalukop sa mga ngalan nga masipad-anon, ug kini may pito ka buok ulo ug napulo ka buok sungay. Ug ang babaye nagbistig purpora ug escarlata, ug may mga dayandayan nga bulawan ug mga batong hamili ug mga mutya; sa iyang kamot may gikuptan siya nga usa ka kopa nga bulawan nga napuno sa kangil-aran ug kahugawan sa iyang pagkamakihilawason. Ug diha sa iyang agtang nahisulat ang tinago nga ngalan: "ANG TINAGO, BABILONIA NGA BANTUGAN, ANG INAHAN SA MGA DAUTAN NGA BABAYE` UG SA MGA KANGIL-ARAN SA YUTA." Ug nakita ko ang babaye nga nahubog sa dugo sa mga balaan ug sa dugo sa mga gipamatay nga mga saksi ni Jesus. Ug sa pagkakita ko kaniya, ako nahibulong uban sa dakung katingala” (bersikulo 17:1-6).

Kining maong dutang babaye, mao ang pinakadaku nga reliheyosong kalihukan sa tibuok kalibutan, ang gitawag nga iglesya Katolica. Ang bersikulo 17 ug 18, naghatag ug detalyado o tin-aw nga paghulagway niining malimbungon nga pundok. Pipila sa mga pagsaysay mahitungod sa Bigaon mao kining mosunod:

1) Ginganlan siya ug Babayeng Dautan, Inahan sa mga Babayeng Dautan (bersikulo 17:1-5)

Kining maong ngalan naggikan sa espirituhanong pagpanapaw o pakighilawas. Ang Israel gatawag ug mananapaw sa dihang mibiya siya sa Dios ug mialagad ug laing mga dios o nagsimba ug dios-dios. Sa Ezekiel 23:37 giingon, “Kay sila nanagpanapaw, ug ang dugo anaa sa ilang mga kamot; ug uban sa ilang mga dios-dios sila nanagpanapaw; ug ang ilang mga anak nga lalake nga ilang gianak kanako gipaagi alang kanila sa kalayo, aron pagalamyon nila.” Sa Pinadayag 17:2 nagaingon, “kang kinsa nakighilawas ang mga hari sa yuta, ug sa kang kinsang bino sa pagkamakihilawason nangahubog ang mga nanagpuyo sa yuta.” (Tan-awa usab sa bersikulo 18:3,9). Siya usab ginganlan nga inahan sa mga dutang babaye, nagkahulugan kini nga aduna sab siyay mga “anak nga babaye” nga misunod sa iyang mga buhat ug sa iyang releheyosong pamaagi. Kining maong mga “anak nga babaye adunay mga pangulo nga nag-alagad tungod sa salapi, kadunggan, gahum, o uban pang mga butang nga wala magpasidungog sa ngalan sa Dios. “Dili

tanang magaingon Kanako, “Ginoo, Ginoo”, makasulod sa gingharian sa langit, kundili ang nagatuman sa kabubut-on sa Akong Amahan nga anaa sa langit.” (Mateo 7:21)

Si Kristo adunay pangasaw-onon, nga mao ang iglesya, nga usa ka ulay, balaan, walay buling. Sundogon usab kini sa Anti-Kristo, aduna usab siyay pangasaw-onon, apan usa kini ka “babayeng dautan,” ang iglesya Katolika.

Ang Simbahang Katoliko nagapanudlo sa pagsimba ug pag-alagad ug dios-dios nga binuhat gikan sa kahoy, puthaw, ug uban pang mga galamiton. Kining maong pundok nagpanudlo usab sa pagsimba ug pag-alagad ug laing mga binuhat, lakip na ang tawo, sama sa mga apostoles, si Maria (nga inahan ni Jesus) ug bisan gani ang mga tawo nga ilang giila nga “Santos” o balaan. Naggamit usab sila sa gitawag ug rosaryo, alang sa “pag-ampo” ug mangaliyopo sa Dios ug bisan pa gani sa mga tawong nangamatay na.

2) Nagalingkod sa mga tubig (bersikulo 17:1)

“Ug siya miingon kanako, “Ang imong nakita nga mga tubig, diin nagalingkod ang dautang babaye, kini sila mao ang mga tawo ug ang mga panon ug ang mga kanasuran ug ang mga pinulongan.” (Pinadayag 17:15, tan-awa usab sa Jeremias 51:13). Tataw kaayo nga masabot nga kining maong reliheyosong pamaagi naa sa tanang kanasuran sa tibook kalibutan, naghatag ug pagbulot-an sa mga pinakapangulo ug pangagamhanan. Ang Simbahang Katoliko lamang ang bugtong reliheyosong pundok nga giila sa tanang kanasuran “Estados” sa iyang kaugalingon (syudad sa Vatican), aduna gani siyay kaugalingong embahada sa tanang kanasuran.

3) Usa ka dakung siyudad nahimutang sa pito ka bungtod (bersikulo 17:9, 18, 18:16-19)

Ang siyudad sa Vatican nahimutang sa Roma, sentro sa Italya. Ang Roma nahimutang sa pito ka mga bungtod (dili lamang kini sulagma) ginganlan kini: Capitoline, Quirinal, Viminal, Esquiline, Caelian, Aventine ug Palatine. “Unsa bang siyudara ang susama niining bantugang siyudad?”(bersikulo 18:18). Unsa ka gamhanan ug matuod ang pulong sa Dios!

4) Naggamit kinig gikatudlo nga pamisti (bersikulo 17:4, 18:16)

“Ug ang babaye nagbistig purpora ug escarlata, ug may mga dayandayan nga bulawan ug mga batong hamili ug mga mutya; sa iyang kamot may gikuptan siya nga usa ka kopa nga bulawan nga napuno sa kangil-aran ug kahugawan sa iyang pagkamakihilawason.” (bersikulo 17:4, 18:16). Kini mao ang mga bisti nga gigamit sa mga pari sa Katoliko. Naggamit usab sila ug kopa nga bulawan sa ilang mga reliheyosong kalihukan ug kulto. Ang Vatican gitukod ug gidayandayanan ug bulawan ug bililhong mga bato.

5) Nagdala ug pangalan, Ang Bantugang Babilonia (bersikulo 17:5, 18:23)

Ang babaye adunay ngalan nga nasulat sa iyang agtang nga nag-ingon: “Ang Babilonia nga Bantugan, ang Inahan sa mga dautan nga babaye ug sa mga kangil-aran sa yuta”. (bersikulo 17:5). Ang pulong Babilonia naggikan sa pulong “Babel, nga nagkahulugan ug kalibog (Genesis 11:9). Sa ato pa, ang Bantugang Babilonia nagkahulugan ug dakung kalibog. Kining maong reliheyosong pundok nakalingla sa nilibo-an ka mga tawo sa tibook kalibutan. Iyang gipuno ang tibook

kalibutan sa iyang mga sayop nga pagtulun-an, unya ang Dios miingon, “Gumola kamo gikan kaniya, mga katawhan ko, aron dili kamo makaapil sa iyang kasal-anan, ug aron dili kamo makaambit sa iyang mga hampak” (bersikulo 18:4).

6) Tighimog mga reliheyusong butang ug dios-dios (bersikulo 18-3, 11-13, 19)

Kining maong basahon naghulagway sa mga matang o klase sa produkto nga hinimo sa simbahang Katoliko sukad pa sa iyang sinugdan. Iyang gigamit kining maong patigayon alang sa pagpadatu sa iyang kaugalingon ug pagpakaylap sa iyang malinglahong mga doktrina. Lakip niining maong mga produkto mao ang: dios-dios (o mga larawan) ug uban pang mga butang gikan sa nagkadaiyang galamiton, mga krosipiko, kandila, ug uban pa. Dugang pa nga nakahatag ug dakung abot niining maong reliheyusong pundok mao ang patigayon sa mga ulipon ug sa mga kalag sa mga nangamatay. “Ug ang mga magpapatigayon sa yuta nanagpanghilak ug nanagminatay alang kaniya, kay wala nay mopalit sa ilang mga baligya: mga baligya nga bulawan... ug mga lawas ug kalag sa mga tawo” (bersikulo 18:11-13). Usa sa mga buluhaton niing maong mga reliheyusong katawhan mao ang pag-ampo alang sa kalag sa mga patay, susama sa buluhaton sa mga nagahimog salamangka ug espiritismo. Kabahin niining maong mga kalihukan, nanagpangayo sila ug mga salapi aron sa pagtuman niining maong mga pangamuyo.

Ang Dios adunay gitagana nga hukom niining reliheyusong pundok, “Ug unya ang Dios nahinumdom sa bantugang Babilonia, sa pagpalad-ok kaniya hangtud matiti ang tagayan sa kapintas sa Iyang kapungot” (bersikulo 16:19). Gamiton sa Dios ang Anti-Kristo ug ang iyang kasundalohan aron sa paglumpag sa bantugang dautan nga babaye: “Ug ang napulo kabook sungay (panaghiusa sa Europa) nga imong nakita diha sa mapintas nga mananap, kini sila managdumot sa dautang babaye, ug siya ilang pagalaglagon ug pagahuboan, ug ang iyang unod ilang pagakan-on ug siya ilang pagasunogon pinaagig kalayo, kay diha sa ilang mga kasingkasing gibutang sa Dios ang pagbuhat nila sa iyang kabubut-on pinaagi sa ilang pagbaton ug usa ra ka hunahuna ug pagtugyan sa ilang harianong kagahum ngadto sa mapintas nga mananap, hangtud nga matuman ang mga pulong sa Dios.” (bersikulo 17:16-17). Ang siyudad sa Vatican sa Roma pagasunogon (basaha sa Pinadayag 18:8-10, 17-18).

ANG KATAPUSANG GUBAT

Ang Pinadayag 19:11-21 (tan-awa usab ang bersikulo 14:14-20) nagahulagway sa pagbalik ni Kristo nganhi sa yuta sa Iyang ikaduhang pag-anhi. Si Jesus moabot ingon nga usa ka tawong manggugubat. Tapos Niya mabuntog si Satanas (ang dragon), ang Antikristo (ang mapintas nga mananap) ug ang iyang kasundalohan, diha sa walog sa Armageddon (bersikulo 16:16), ang Ginoo mopahimutang sa Iyang mga tiil diha sa Bungtod sa mga Olivo diha sa Jerusalem. Mao unya kini ang pinakadakong gubat sa tanang kapanahonan. Ang kasundalohan sa Antikristo nga mangamatay mokabat sa duha ka gatos ka milyon ka mga tawo (bersikulo 9:13-16). Ang Antikristo ug ang Mini nga Propeta igatambog ngadto sa linaw nga kalayo (bersikulo 19:20). Kini nga gubat maoy magatimaan sa katapusan sa Dakung Kasakitan. Unya “Ang Anak sa Tawo magapadala unya sa iyang mga manolunda, ug ilang tapukon ug hakuton pagawas sa iyang gingharian ang tanang hinungdan sa pagpakasala ug ang tanang mga magbubuhay ug kadautan, ug ilang igasalibay kini sila ngadto sa hudno nga magadilaab. Didto ang mga tawo manag-panghilak ug managkagot sa ilang mga ngipon. Unya ingon sa Adlaw mosidlak ang mga matarung didto sa gingharian sa ilang

Amahan. Ang may mga dalunggan nga makadungog, kinahanglan magpatalinghug!” (Mateo 13:41-43).

ANG MILENYO

Sa Iyang ikaduhang pagbalik, lainon sa Ginoo ang mga tawo ngadto sa duha ka pundok, ang mga karnero (mga magtotoo) ug mga kanding (dili magtotoo). Ang Mateo 25:31-34, 41 naghigot sa maong hitabo: “Ug inig-abut na sa Anak sa Tawo diha sa Iyang himaya, ug sa tanang mga manolunda uban Kaniya, Siya molingkod diha sa Iyang mahimayaang trono. Ug sa Iyang atubangan pagatapokon ang tanang kanasuran, ug iyang pagalainon ang usa gikan sa usa, maingon sa magbalantay sa mga hayop nga magalain sa mga karnero gikan sa mga kanding, ug ang mga karnero Iyang pagapinigon sa iyang too, apan ang mga kanding anha sa Iyang wala. Ug ang Hari magaingon kanila diha sa iyang too, “Umari kamo, O mga dinayeg sa Akong Amahan, panunda ninyo ang gingharian nga gitagana alang kaninyo sukad pa sa pagkatukod sa kalibutan; Unya ang Hari magaingon kanila diha sa Iyang wala, ‘Pahawa gikan kanako, kamong mga tinunglo, ngadto sa kalayong walay pagkatapos nga gitagana alang sa yawa ug sa iyang mga manolunda.”

Mao kini ang higayon diin pagatukoron ni Jesus ang Iyang gingharian alang sa usa ka libo ka tuig (milenyo) niining maong yuta. Mao kini ang katumanan sa saad sa Dios alang sa katawhan sa Israel, sama sa gihisgutan kaganina. Ang trono sa Hari ug Ginoong Jesus mahimutang sa Jerusalem, diin siya magahari dili lamang sa Israel, apan sa mga magtotoo sa tanang kanasuran sa kalibutan. “Siya mahimong bantugan ug pagatawgon nga Anak sa Labing Halangdon; ug Kaniya igahatag sa Ginoong Dios ang trono sa Iyang Amahan nga si David, ug Iyang pagaharian ang banay ni Jacob hangtud sa kahangturan; ug walay pagkatapus ang Iyang gingharian.” (Lukas 1:32-33). Ug sa Oseas 3:5 giingon, “Sa human niana ang mga anak sa Israel mamalik, ug mangita sa Ginoo nga Ilang Dios, ug kang David nga ilang hari, ug mangadto sa Ginoo uban ang kahadlok ug sa Iyang pagkaayo sa ulahing mga adlaw.”

“Unya dihay nakita ko nga mga trono, ug niini sila nanaglingkod, (ang mga gitugyanan sa pagpanghukom) ug ang paghukom gikatugyan ngadto kanila. Usab nakita ko ang mga kalag sa mga gipamunggotan sa ulo tungod sa ilang pagpanghimatuod mahitungod kang Jesus ug tungod sa pulong sa Dios, ug nga wala mosimba sa mapintas nga mananap o sa iyang larawan, ug wala modawat sa iyang marka diha sa ilang mga agtang o sa ilang mga kamot. Sila nangabuhi pag-usab, ug nanaghari uban kang Kristo sulod sa usa ka libo ka tuig. Ug bahin sa uban pa sa mga nangamatay, kini sila dili pa mabuhi pag-usab hangtud matapus una ang usa ka libo ka tuig. Kini mao ang nahaunang pagkabanhaw. Bulahan ug balaan ang tawo nga makaambit sa nahaunang pagkabanhaw! Sa mga tawong ingon niini ang ikaduhang kamatayon walay gahum sa pagbuot, hinonoa sila mahimong mga sacerdote sa Dios ug ni Kristo, ug uban Kaniya magahari sila sa usa ka libo ka tuig” (Pinadayag 20:4-6).

Kinsa man ang makasulod sa Milenyo? Labing gamay, adunay tulo ka mga pundok sa katawhan kinsa maoy magapanonod sa gingharian. Unang pundok: sila nga mitoo kang Kristo (human sa pagsakgaw) ug nagbaton sa Iyang pulong sulod sa kapanahonan sa Dakung Kasakitan, ug nagpabiling buhi hangtod sa pagbalik ni Jesus (Mateo 25:31-34, Daniel 12:1); Ikaduhang pundok; sila nga mitoo kang Kristo ug nagbaton sa Iyang pulong sulod sa kapanahonan sa Dakung Kasakitan, unya nangamatay na, apan pagabanhawon unya sa pag-abot ni Jesus (Pinadayag 6:9-11,

20:4). Ikatulong pundok: sila nga mga matinud-anong katawhan nga nagalakaw sa pagtoo sa panahon sa wala pa si Kristo, nga pagabanhawon unya sa pag-abot ni Jesus (Lukas 13:28-29, Mateo 8:11, Daniel 7:22, 12:13).

Uban pang mga basahon nga nagahisgot mahitungod sa milenyo o sa yutang gisaad mao ang Genesis 15:18, Exodu 23:31, Isaias 11, 27:12-13, Jeremias 23:5-8, Ezekiel 37:21-28, 39:22-29, Zecharias 14.

ANG BAG-ONG KALIBUTAN

Ang iglesya wala na sa yuta sa panahon sa Milenyo, tungod kay ang takna alang sa Iyang pagkanaug gikan sa langit ingon nga usa ka pangasaw-onon wala pa man moabot (basaha sa Pinadayag 21-22). Dugang pa, ang buhat sa pagluwas ni Kristo alang sa katawhan wala pa usab mahuman. Iya kining pagatumanon sa katapusan sa Iyang paghari sa milenyong gingharian. Niana unyang maong panahon tumanon Niya ang Iyang saad alang sa iglesya, nga mao ang paghimo niini nga uban Kaniya hangtod sa kahangtoran. Sa atopa, ang kasal tali ni Kristo ug sa iglesya mahinabo sa bag-ong yuta (palihog basaha sa Pinadayag 21:1-2, 9-11, 22-23). Ang bag-ong kalibutan mao kining atong kalibutan karon nga pagabag-ohon pinaagi sa kalayo (2 Pedro 3:7-13).

1 Taga-Corinto 15:24-28 naghulagway sa kataposang buhat nga pagabuhaton ni Ginoong Jesus sa dili pa Siya makigtakdo sa iglesya ingon nga usa. “Ug unya magaabut ang katapusan, inigtugyan na niya sa gingharian ngadto sa Dios ug Amahan, tapus niya mawagtang ang tanang pamuno-an ug tanang kamandoan ug kagahum. Kay kinahanglan magahari siya hangtud nga ang tanang mga kaaway niya ikabutang na niya diha sa ilalum sa iyang mga tiil. Ug ang katapusang kaaway nga pagalaglagon mao ang kamatayon. "Kay ang Dios magapahiluna sa tanang mga butang aron kini mahisakop niya ilalum sa iyang mga tiil." Apan sa pag-ingon niini nga, "Ang tanang mga butang gipahiluna nga mahisakop ilalum kaniya," tataw nga wala mahilakip niini ang Dios nga mao ang nagapahiluna sa tanang mga butang sa ilalum niya. Ug sa diha nga mahisakop na ang tanang mga butang ilalum kaniya, nan, ang Anak pagasakopon usab ilalum kaniya nga mao ang nagapahiluna sa tanang mga butang ilalum kaniya, aron ang Dios mahimong tanan ngadto sa tanan.” Ihatag ni Jesus ang Iyang gingharian ngadto sa Dios Amahan, ug ingon nga usa ka anak, ipasakop Niya ang Iyang kaugalingon sa Iyang Amahan, aron nga ang Dios na mao ang tanan ug tanan. “Ug Siya miingon kanako, ‘NATAPOS NA!’ Ako mao ang Alfa ug ang Omega, ang sinugdanan ug kataposan’ (bersikulo 21:6). Ang iglesya mahimutang unya sa Bag-ong Jerusalem, ang Balaang Siyudad, ang Tabernakulo sa Dios, nga ipahimutang sa Bag-ong Kalibutan. Human sa pagsakgaw, ang iglesya pagadad-on sa langit, atubangan sa trono sa Dios (girepresentahan sa 24 ka mga anciano), hangtod sa panahon nga siya monaug uban sa Dios ingon nga pangasaw-onon ni Kristo sa bag-ong kalibutan. Kining tanan mahinabo sa Bag-ong Jerusalem, diin ang trono sa Dios nga Amahan mahimutang uban usab sa Iyang mga manolunda (bersikulo 21:3, 22-23, 22:1-3).

Ang Pinadayag 21:3-4, 24-26 naghulagway sa dapit nga mahimutangan sa tanang kanasuran nga giluwat (sila nga naggikan sa milenyo). Dili man sila mahimong bahin sa Balaang Siyudad, apan maglibot sila niini. Ang Ginoo maoy mahimo nilang Ginoo, ug sila Iyang katawhan.

MGA PANAPOS NGA PAGDASIG

“Ug siya miingon kanako, “Kining mga pulonga kasaligan ug matuod. Ug ang Ginoo, ang Dios sa mga espiritu sa mga propeta, mipadala sa Iyang manolunda aron ikapakita ngadto sa Iyang mga ulipon ang mga butang nga magakahitabo dili madugay. Ug tan-awa, moabut ako sa dili madugay.” Bulahan ang magabantay sa mga pulong sa profesiya niining basahona (bersikulo 22:6-7). “Tan-awa, moabut ako sa dili madugay, nga magadala sa akong ipamalus, sa pagbayad ngadto sa matag-usa sumala sa iyang binuhatan. Ako mao ang Alfa ug ang Omega, ang nahauna ug ang nahaulahi, ang sinugdan ug ang katapusan.” Bulahan sila nga managlaba sa ilang mga bisti aron makabaton sila sa katungod sa pagpahimulos sa kahoy nga naghatag sa kinabuhi, ug sa pagsulod sa siyudad agi sa mga pultahan. (bersikulo 22:12-14). Alang sa kadaghanan, usa lamang ka yano nga butang ang kaluwasan, ug naghunahuna nga ang pagdawat ni Kristo ug ang pag-apil sa tigum o panagpundok igo na, apan dili kini saktong, ang Dios nangita ug pagkabalaan ug pagkamatinumanon sa Iyang pulong, kinabuhi nga hingpit gikatugyan sa Ginoo. “Tungod kay gibantayan mo man ang akong sulti sa pagkamainantuson, pagabantayan ko ikaw nga mahilikay gikan sa takna sa pagsulay nga hapit na moabut sa tibuok kalibutan, sa pagsulay sa mga nanagpuyo sa yuta.” (bersikulo 3:10).

ANG PAGSAKGAW SA IGLESYA

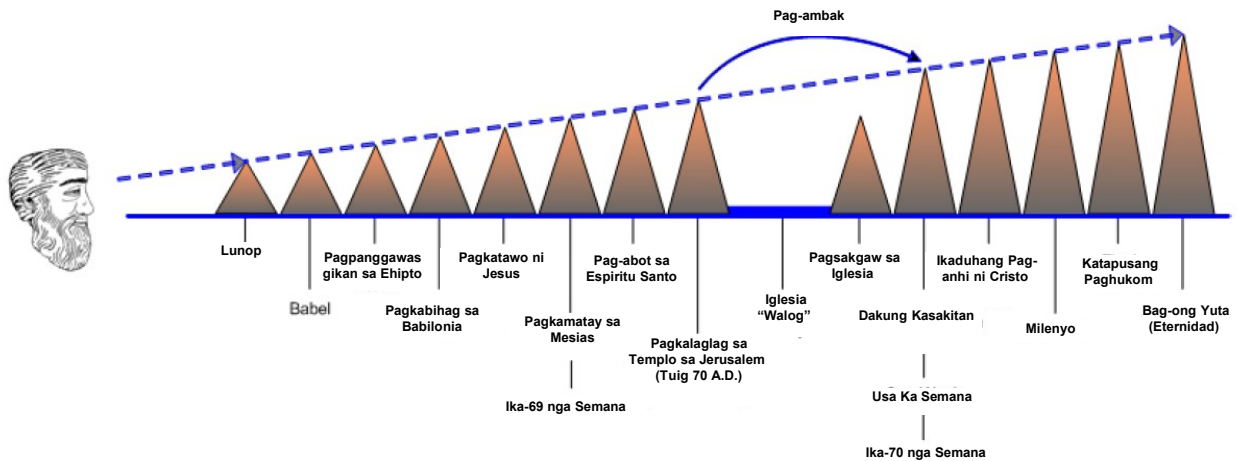
Ang pagsakgaw o rapture mahitabo sa dili pa ang pagsugod sa pito ka tuig sa Dakung Kasakitan. “Tungod kay gibantayan mo man ang akong sulti sa pagkamainantuson, pagabantayan ko ikaw nga mahilikay gikan sa takna sa pagsulay nga hapit na moabut sa tibuok kalibutan, sa pagsulay sa mga nanagpuyo sa yuta. Moanha na Ako sa dili madugay; kupti pag-ayo ang imong nabatonan, aron walay makaagaw sa imong purongpurong” (Pinadayag 3:10-11). Ang pagsakgaw maoy usa ka daku nga panghitabo nga sa kalit kaayo matuman, sama ra sa usa ka “pagpamilok sa mata.” “Karon isulti ko kini, mga igsoon, nga ang unod ug dugo dili makapanunod sa gingharian sa Dios; ni ang madunot magapanunod sa mga butang nga walay pagkadunot. Ania karon, isulti ko kaninyo ang usa ka tinago. Dili kitang tanan mangamatay, apan kitang tanan mangausab, sa kalit, sa usa ka pagpamilok, inigtingog na sa katapusang trumpeta. Kay ang trumpeta pagapatingugon, ug ang mga patay pagabanhawon nga may mga lawas nga dili na madunot, ug kita mangausab. Kay kining lawas nga madunot ra pagailisan unyag dili na madunot, ug kining lawas nga mamatay ra pagailisan unyag dili na mamatay” (1 Taga-Corinto 15:50-53). Sa dihang mawala ang iglesya, tanang katawhan sa kalibutan, labi na kadtong aduna nay kasayoran mahitungod sa pulong, mangahadlok ug managhilak sa tumang kasakit, ug wala gayuy paglipay.

Sa laing bahin, ang pagsakgaw mao unya ang pinakakatingalahang panghitabo alang kanila nga nahigugma sa Ginoo ug naglakaw diha Kaniya. Sa 1 Taga Tesalonika 4:13-17 gihulagway ang maong dakung panghitabo, diin ang iglesya **pagasakgawon ngadto sa kahanginan** aron makig-uban sa Ginoo sa walay katapusan. Niining higayona dili pa motunob si Jesus sa yuta, sama sa Iyang pagabuhaton unya sa Iyang ikaduhang pagbalik human sa Dakung Kasakitan (Zacarias 14:4), apan nagalantaw kita karon sa Iyang “mahimayaong pag-abot” (Titus 2:13) sa dihang sakgawon kita pataas aron mahiuban Kaniya. Adunay uban nga nagatoo nga ang iglesya moagi sa Dakong Kasakitan, apan unsaon man kini sa pagkahimong atong “mahimayaong paglaum”, sa pagpaabot ba sa takna sa mga pagsulay? Unsaon pa man nato ang “pagdinasigay sa usa ug usa niining mga pulonga” (1 Taga-Tesalonika 4:18, 5:11), magpaabot pa ba sa Dakung Kasakitan? “Kay kita wala

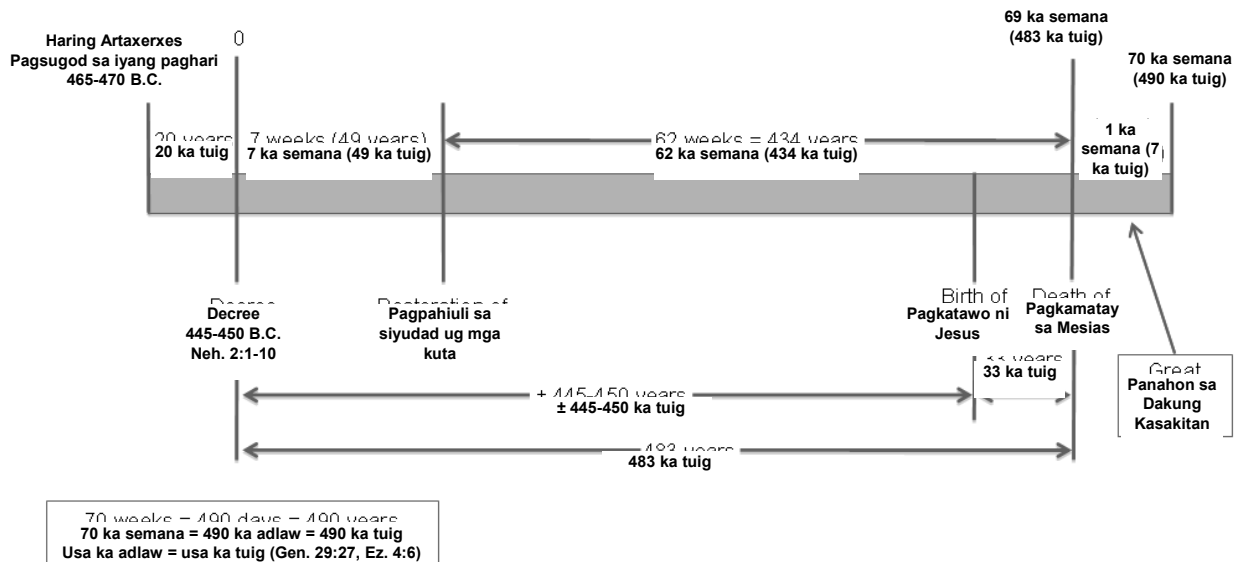
itagana sa Dios alang sa Kapungot, hinonoa aron sa pagkab-ot sa kaluwasan pinaagi sa atong Ginoong Jesu-Kristo” (1 Taga-Tesalonica 5:9).

Si Jesus moabot alang sa Iyang iglesya, “aron nga sa Iyang atubangan ang iglesya ikatanyag diha sa katahum niini, nga walay buling o kunot o bisan unsang sulosama niini, aron magmabalaan siya ug dili masaway” (Efeso 5:27). Mao kini ang iglesya nga pagasakgawon, ug wala nay lain Siyang ubos pa niini! Iglesya kini nga adunay mga bahin nga gipakataw pag-usab, nga nagpakaila sa Dios ug naglakaw sa Espiritu. Maila sila pinaagi sa ilang mga bunga, ug tungod kay naghigugmaay sila ang usa ug usa, maingon nga si Kristo nahigugma kanila.

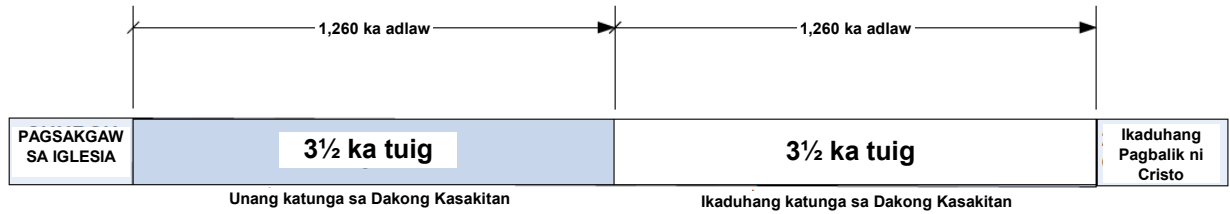
Unang Hulagway - Ang Mata sa Profeta



Ikaduhang Hulagway – 70 ka mga Semana (Daniel 9:24-27)



Hulagway 3 – Pagbahin sa Mga Tuig sa Dakong Kasakitan



1 ka bulan = 30 ka adlaw
 1 ka tuig = 12 ka bulan = 360 ka adlaw
 3 1/2 ka tuig = 1,260 ka adlaw = 42 ka bulan
 7 ka tuig = 2,520 ka adlaw = 84 ka bulan
 Usa ka panahon + mga panahon + katunga sa panahon
 { { {
 1 ka tuig + 2 ka tuig + 1/2 ka tuig = 3 1/2 ka tuig

Gihubad ngadto sa Cebuano nila ni:

- *Conrado Devibar*
- *Juanito Comparativo Jr., ug*
- *Fermorah Comparativo.*